

FIRAT'IN TAPUSU II

İsim	Yazının ismi	Sayfa no
Necdet Ersoy	62'liler Birliği Nasıl Doğdu	66-67
Mehmet Bildirici	Mühendislikte 40 Yıl	68-70
Mehmet Bildirici	İTÜ 62 İnşaat Mezunları	71
Mehmet Bildirici	Taşkışla'dan Görüntüler	72
Taner Arda	Samsun İçmesuyu İnşaatı	73-74
Sezim Sezer Sümer Sezer'in kızı	Latin Catholic Buildings in İstanbul (English)	75-76
Nursel Acar Hasan Ali Acar eşi	2008 Yılı Tabloları	77-78
Soysal Arıkan	Binalarda Isı Yalıtımı	79-80
Cemal Ağca	Anılar	81
Ömer Eraslan	Yaşamımın Özetinin Özü	82-83
Selin Güventürk Mehmet Bildirici Torunu	Ayasofya Dönem Ödevi	84
Anjelina Akbar Ferruh Tarman Gelini	İçimdeki Türkiye'm (biyografi)	85
Mehmet Özlü	Niksar Ayvaz Suyu	86-87
Mehmet Özlü	Ticari Faaliyetleri	88-89
Arif Mirap	İşimiz Bu, İnşaatlara Devam	90-91
Cemil Dinç	Hayat Hikâyem	92
Uslu Arabaoğlu	Mesleki Anı & Bir Cezayir Anısı	93-95
Emre Şen Güngör Şen Oğlu	Müzik Kariyeri	96-97
Prof. Dr. Selma SOYSAL Matematik Hocamız	Tarihte Büyük Kadın Matematikçiler	98-102
Mehmet Bildirici	İTÜ Açılış Kitabesi	102-104
Mustafa Gür	Mühendislikte 50 Yıl	105-107

62'Lİ ARKADAŞLARIN BİRLİKTELİĞİ NASIL DOĞDU

NECDET ERSOY

Ankara'da sınıf arkadaşlarımızla daha sık görüşmeler, daha yakın ilişkiler gelişerek sürüyordu. Haftanın belirli günlerinde, bazen bir büroda, bazen bir lokanta da toplanıyor, daha sıkı organize olmaya çalışıyorduk. Bu işlerde SEZAI SAMİ YILMAZ, başı çekiyor, ATALAY TARHAN, METİN ÜLGÜRAY'da yardımcı oluyordu. Bütün sınıf arkadaşlarımızı toplama fikri vardı.

Doğru dürüst ilk toplantı 03.09.1980 günü yapıldı. Bu toplantıya, toplantı tutanağında yazılı sıraya göre

Sezai Sami Yılmaz

Metin Ülgüray

Necdet Ersoy

Atalay Tarhan

Mesut Eti

Ali Rıza Gençer

Hasan Ali Acar

Tuncay Orhan

Fikret Altuğ

Şahin Sevin

Mehmet Özlü

Nevzat Süvari

Rana Ekici

Erol Enacar katılmıştı.

Bu toplantıda Atalay Tarhan'ın bürosu geçici toplantı yeri olarak seçilmişti. Her hafta Perşembe akşamları toplanılması ve bütün arkadaşları toparlayabilmek için üç gün süre ile Milliyet, Tercüman ve Hürriyet gazetelerinde ilan verilmesi karar altına alındı.

Gazete ilanına birçok arkadaşımız cevap verdi. Aradan geçen 18 yıl, aradaki bağları zayıflatmış hatta yok etmişti. Ama bütün arkadaşlar bir araya gelmek, özlediği bağları yeniden kurmak için hususunda arzuluydu. Bu arzulara cevap vermek, biraz da ilgiyi ölçmek bakımından 08 Kasım 1980 akşam eşlerimizle birlikte Kent Otelde kokteylli bir yemek düzenledik. Bu toplantıya 35 sınıf arkadaşımız eşleriyle birlikte katıldı. Bu toplantı gelişerek ve genişleyerek sürececek olan 62'liler birliğinin kurulmasında çok önemli bir toplantıydı.

Sezai'nin işlerinin yoğunluğu, Atalay'ın sık sık seyahatte olması, 62'lilerin bayrağını benim almam gerektiriyordu. Bu güzel teşebbüsün bayrağının yere düşmesine gönlüm razı olamazdı. O günlerde aldığım bayrağı bir daha hiç bırakmadım. Bu bayraktarlık bana bir yığın angaryaya yorgunluğa ve masrafa mal oluyordu ama değerdi. Bazı arkadaşların inanılmaz ilgisizliği yanında, mesela Mehmet Yetim'in taa Almanya'dan gelen sıcak sesi bize güç verirdi.

20. mezuniyet yılına rastlayacak büyük bir toplantının hazırlıklarına başladık. Ankara'da bir toplantı yapmıştık. 20. yıla hazırlık olmak üzere İstanbul ve İzmir'de bir ön toplantı yapmak iyi olacaktı. Şubat 1981 de İstanbul Tarabya Oteli'nde bir toplantı yaptık.

Bu toplantı daha ziyade İstanbul'da oturanların katıldığı bir toplantı oldu. Bu toplantıya Murat Merzeci'nin büyük emeği geçti. Murat o zamanlar bir kızla arkadaşlık ediyordu, toplantıya onu da getirmişti. Evlenme konusunda hep kararsız olan Murat'ın işini kolaylaştırmak için ben "*Murat hazır herkes burada iken senin nişanını da yapıverelim*" dedim. Meğer Murat bu iş için hazırlıklı gelmiş, yüzükler cebinde imiş. Ben de herkese anons edip herkesin huzurunda

yüzüklerini taktım. Murat bir süre sonra onunla evlendi. Murat gerçi Teknik Üniversite'ye birincilikle girmişti, ama o bir edebiyatçı, ressam veya bir filozof olmalıydı.

1981 yılı son baharında da İzmir Efes Otel'de bir toplantı daha yaptık. Böylece büyük 20. yıl toplantısı için ısınma turları tamamlanmıştı. Birçok arkadaşla yeniden tanışmış, küllenmiş sevgilerimizi ateşlemiştik. Birçok arkadaşımızın adresini tespit etmiş, 20. yıl albümü için resim ve bilgi toplamıştık. Albümü yetiştirmek için çok yoğun çaba sarf etmek gerekti. METİN ÜLGÜRAY'ın maddi ve manevi desteği ile albümü hazırladık.

20. yıl toplantısını 28 Ekim – 31 Ekim 1982 tarihleri arasında ABANT (Bolu) Otel'de yaptık.

Bu toplantıya 60 sınıf arkadaşımız eş ve çocukları ile katıldı.

Bu toplantı ömrümüzün sonuna kadar sürecek olan 62'liler birliğinin temelini teşkil etti. Bundan sonra bu toplantıları her yıl düzenledik ve aksatmadan devam ettiriyoruz.

Toplantılarımız sadece toplanıp hasret gidermek ve dağılmadan ibaret değildi. Gayri resmi bir vakıf oluşturduk. 15 yıldır (yaklaşık 1984) Teknik Üniversitesi İnşaat Fakültesi'nde 20 öğrenciye karşılıksız burs veriyoruz. Aramızdan aniden ayrılan arkadaşlarımızın eş ve çocuklarına sahip çıkıyoruz. Aniden kaybettiğimiz bir arkadaşımızın geride bıraktığı ailesine bir daire alınması da dayanışmamızın bize gurur veren sonuçlarından biri olmuştur. Bu konuda tüm arkadaşlarımız ellerinden geleni yaptılar, hala da yapıyorlar.

NECDET ERSOY 1999

Şevketiye'den Tuapse'ye yayınından

Mehmetciğim,

Ben de yeni yılını kutluyor, çoluğunla çocuğunla nice sağlıklı mutlu yıllar idrak etmeni diliyorum. Kitabımdan alıntılar için sınırsız yetkiye sahipsin. Başarılar, SEVGİLER.

Necdet Ersoy

Aralık 2010

necersoy@gmail.com

MÜHENDİSLİKTE KIRK YIL

MEHMET BİLDİRİCİ

İnş.Y.Müh-İTÜ 1962 Mezunu-Araştırmacı Yazar

Bu yıl mühendislikte kırk yılı doldurdum. İstanbul Teknik Üniversitesinin 229. Kuruluş yılında, İTÜ Rektörü Sayın Prof. Dr. Gülsün Sağlamer elinden mezuniyetimizin "Kırkıncı Yıl Plaketi"ni aldık. Bizim için büyük mutluluk. Bu törende İnşaat Fakültesi'nin mezunları yanında İTÜ'nün diğer bölümlerinin 40, 50, 60. yıl mezunları da bulunuyordu.

Eski Cumhurbaşkanı İTÜ mezunu Sayın Süleyman Demirel'in de katıldığı bu törenler medyada pek yer almadı, veya çok kısa haberle geçiştirildi. Daha çok bu tören çıkışında Sayın Demirel'in törende yaptığı özlü konuşmasına değil; bankacı yeğeninın zulüm gördüğü! ifadesine ve buna duyulan tepkilere daha çok yer verildi.

Şüphesiz bu törende huzur vardı, mutluluk vardı, bir iç hesaplaşma vardı. Hizipçilik, kavga ve iç çekişme yoktu. Medya bunları haber yapıyor. Bu günlerde ekranda yarı çıplak bir mankenin, gene yarı çıplak bir mankene attığı tokat vardı. Bu çok önemli bu olay dururken medya niye böyle sessiz ve sakin bir törene yer verecekti. !!!

Ama yaşamı icabı, ve bana mutluluk verdiği için bu töreni önemsedim. Biz meslekte kırk yılını dolduran İTÜ 1962 yılı mezunu inşaat mühendisleri kimleriz, nereden geldik, nasıl bir öğrencilik geçirdik, kırk yılın ardından bir değerlendirmesini yapacağım.

Biz İTÜ İnşaat Fakültesi'ne İTÜ'nün kuruluşunun 189. yılında, yani 1957 yılında girmişiz. 229. Kuruluş yıldönümünde kırk yıl sonra plaket alıyoruz.

Türkiye'nin en eski, teknik bilgi veren okulu olduğu kabul edilen "Mühendishanei Berri Humayun"un 1773 yılında kurulduğu kabul ediliyor. Batı, özellikle Fransa örnek alınarak açılıyor. Önce ordu için teknik subay yetiştirilmesi amaçlanıyor. Çok daha sonraları sivil mühendis yetiştiren "Hendesei Mülkiye", ardından "Yüksek Mühendis Mektebi" oluyor. 1944 yılında da İstanbul Teknik Üniversitesi haline getiriliyor.

Bizim zorlu bir sınavın arkasından girdiğimiz İstanbul Teknik Üniversitesi ve de en çok tutulan İnşaat Fakültesi 1957'li yıllarda en gözde eğitim kurumudur. Bir kalkınma hamlesi başlatılmıştır. Mühendislere ihtiyaç vardır. Onlara özel 10195 sayılı kararname ile yüksek ücret! ödenmektedir. İTÜ büyük tercih sebebidir. Hele hele inşaat fakültesi için, en yüksek puanları almak gerekiyor.

Bazı arkadaşlarımız ilk hakkında buraya girmeye hak kazanmıştır. Bazıları ise ilk yıl başka bir bölümü kazanmış, ikinci bir hamle ile İnşaat Fakültesi'ne girmiştir. Örneğin ben ilk yıl Makine Fakültesi'ni kazandım ikinci yıl yeniden sınava girerek İnşaat Fakültesi'ne transfer oldum.

Giriş imtihanlarımız da çok değişik ve ilginç. O yıllarda henüz dershaneler yok. Oturup sınava kendiniz hazırlanıyorsunuz. Bu günkü test usulü de henüz gündemde değil. Matematik, fizik, kimyadan klasik problemler soruluyor ve onları çözüyoruz. Diğer bir özellik de her üniversite kendi sınavını yapıyor, merkezi sistem henüz yok.

Anadolu, İstanbul ve yurt dışından çeşitli liselerden 170 arkadaş bir sınav sonucu bir araya geliyor. Tabi şunu da belirtiyorum yabancı arkadaşlarımız başta Kıbrıs, Yunanistan, İran, Suriye, Libya ... vs den geliyor. Yabancı öğrenci kontenjanı % 10. Bu yabancı arkadaşların sınavı bizden farklı ve kolay, Türkçe sınavından geçiyorlar. Kıbrıs'ta Türk Lisesi mezunu bir arkadaş için, Gümölcine'den gelen Türk kökenli bir arkadaş için, Azeri kökenli, Doğu Anadolu'daki arkadaşlardan daha temiz Türkçe konuşan İranlı arkadaşımız için bu pek problem olmuyor.

İstanbul'da yabancı dilde eğitim yapan kurumlar arasında, Fransızca eğitim veren Galatasaray Lisesi (Doğan Ramazanoğulları, Nejat Gül, Karahan Karahasan, Uslu Araboğlu, ve St. Joseph Lisesi (Ergin Tansuğ, Nazaret Kasarcan) başta geliyor. Fransızca

eğitim veren liselerin eğitiminin İTÜ'nün giriş sistemi ile uyum sağladığı, İngilizce eğitim veren liselerden öğrenci olmadığı dikkat çekici oluyor.

İstanbul'da, Türkçe eğitim veren Vefa Lisesi (Sayhan Bayoğlu, Erhan Kıral, Erol Enacar, Bahaddin Obdan), İstanbul Erkek Lisesi (Hayati Erhan, Güngör Ergin, Sümer Sezer), Darüşşafaka Lisesi (Mete Mutluoğlu, Bulut Buharalı), İstanbul Atatürk Erkek Lisesi (Sezai Yılmaz) ve diğer İstanbul liselerinden mezun arkadaşlar başı çekiyor.

Diğer arkadaşlarımız Anadolu'nun çeşitli liselerinden geliyor. Tabii başta İzmir geliyor. İzmir Atatürk Erkek Lisesi'nden (Ömür Önder, Mehmet Tabağ, Cihan Özcan, Erseli Ersoy, Mehmet Cengiz, Soysal Arıkan,), İzmir Namık Kemal Erkek Lisesi'nden (Önder Dağistan, Murat Merzeci) gelenler önemli bir grubu oluşturuyor.

Anadolu'daki liselerden, benim mezunu olduğum Konya Lisesi, 6 kişi ile başı çekiyor (Hasan Ali Acar, Atalay Tarhan, Habip Sandıkçı, Tuncay Orhan, müteveffa Muammer Özücan ve ben Mehmet Bildirici). Kayseri Lisesi (Mehmet İndap, Arif Mirap, Ömer Eraslan), Elazığ Lisesi Rana Ekici, Turgut Özmen, Cemil Dinç), Antalya Lisesi (Mustafa Gür, Güngör Eroğlu), Ankara ve Eskişehir'deki liseler önde geliyor. Bizim Konya Lisesi grubuna başka liselerden mezun olan, Konyalı olan, Mustafa Gür, Sümer Sezer, Veyis Ceylan'ın eklenmesi ile Konyalı grubu dokuza ulaşıyordu.

Batı Trakya'dan Mehmet Rayf, Hilmi Mehmet, Rıdvan Abdurrahman, müteveffa Mesut Abdullah, Kıbrıs'tan Attila Şevket Çaydamlı, Necati Ahmet Ayhan, Enver Aydemir, Güner Kaşif bulunuyordu. İranlı güzel Türkçe konuşan Yadullah Bahriye, yanında Suriye, Ürdün'den arkadaşlarımız vardı. Filistinli Ahmet isimli bir arkadaşımız hiç bilmediği Türkçe sınavını geçip üniversiteye giriyor, çok çalışarak Türkçe öğreniyor ve 5 yıl içinde bizimle birlikte mezun oluyor.

Cemaat mensubu arkadaşlarımız arasında, çok çalışkan Rum Zağrofyen Lisesi mezunu Mihail Zizopoulos, Ermeni cemaatinden de Nazaret Kasarcan bulunuyordu. Yahudi cemaatinden arkadaşımız mevcut değildi.

Okulumuz Taksim'de TAŞKIŞLA binası, yüksek tavanlı, geniş koridorlu, Mimar Balyan tarafından kışla binası olarak yapılmış, şahane bir bina. Mimarlık ve İnşaat Fakülteleri burada, bu iki fakültenin sınırında tanrıça Venüs heykeli yer alıyor. Tüm hatıra fotoğraflarını burada çektişirdik.

Sınıflar oldukça geniş, ön sıralar sınıfın kuşlarının (çalışkan !) yerleri, burada yer kapmak için alaca karanlıkta gelip yer tutmak gerek. Arkalar yaylalar, havadar, hocanın gözünden uzak.

Hocalarımızla yakın ilişkimiz yok. O günkü üniversite anlayışı hoca anlatır, anlayan anlar, anlamayan anlamaz. Türkiye'nin ilk ve ünlü betonarme hocası Ordinaryüs Profesör olan bir hocamız bu anlayışla ders anlatırdı. Biz de uyuklar başka işlerle uğraşırdık.

Ama çok değerli hocalarımız da vardı. Mukavemet hocamız Prof. Dr. Mustafa İnan, Prof. Dr. Orhan Ünsaç, Prof. Dr. Hamdi Peynircioğlu, Doçent Adnan Çakıroğlu, Doçent Selma Soysal, ve diğerleri, bugün bu hocaların öğrencisi olmakla gurur duyuyorum.

Bu arada bazı dersleri hocalarımızın yazdığı kitaplardan çalışırdık. Bunların başında Ahşap-Çelik ve Kanalizasyon hocamız Abdullah Türkmen, Topoğrafya hocamız Said Yasar gelirdi.

Bizden önceki kuşağın hocalarının büyük bir kısmının yabancı, Avrupalı olduğunu biliyorum. Bizim dönemimizde Tasarı Geometri hocası Prof. Hans Horninger idi, Türkçe ders anlatırdı. Kısa bir sürede Hidrolik dersine Schlaermayer geldi. Ders Almanca anlatıyor, asistan Türkçe'ye çeviriyordu.

O yıllarda Türkçe teknik kitap hiç yoktu. Olsa da Fransızca idi. Fransızca bilenler ise çok az sayıda idi. Onun için derste not tutmak esastı. Not tutarak da dersi derste yarı yarıya öğreniyorduk. Üniversitede o yıllarda yabancı dile önem verilmiyordu. Örneğin İngilizce dersleri çok yetersizdi.

İlginç bir hocamız da bize Makine dersine gelen ve tane tane ders anlatan ve daha sonra politikaya atılan, partiler kuran ve kurduğu partiler defalarca Anayasa Mahkemesi tarafından kapatılan, Türkiye'yi ortaçağa götürmeye çalışan, ama başaramayan Prof. Dr. unvanına sahipti. Keşke böyle bir hocam olmasaydı diyorum.

Sınıfta yaşlı 5-6 civarında yaşlı ağabeylerimiz vardı. Bunlardan çok saygı duyduğumuz İbrahim Ağabey, Ordu'da yüzbaşı iken istifa edip yeniden öğrenci oluyor Parlak bir istikbal temini için. Biz gençlere taş çıkartan bir çalışma sergiliyor. Nereden bilsin yüzbaşı kaldığında çok daha fazla özlük hakları elde edeceğini !! .

Bir diğer ağabeyimiz İTÜ Elektrik Fakültesi 1952 mezunu Kemal Kayserilioğlu idi. Bizimle birlikte ikinci fakültesini bitirdi. Bir diğeri bizden 20 yaş büyük Ali Vefa Kılıç, babamız yaşında idi.

Şüphesiz en renkli hayatı olan ağabeyimiz Nevzat Haner idi. Evli barklı, çocuk sahibi idi. İkinci eğitim için aramızda idi. Başarıya ulaşmak için her yolu denerdi. Kopya çekmek, yalvarmak, ödevini para ile yaptırmak, yoklamada para ile yerine adam koymak sıkıştığında başvurduğu yöntemlerdi. Bunda da başarılı oldu sayılır, herkesten önce Haziran da mezun oldu !

İnşaat mühendisliği erkek mesleği olarak bilinir. Ama sınıfımızda iki de kız arkadaşımız var. Şen (Görey) Sülün, ve Demet Erdem. Bu iki hanım arkadaşımızla meslek hayatında ve toplantılarımızda hep birlikte olduk.

O yıllarda öğrenim çok sakindi. Politika yoktu. Daha doğrusu politika 1960 yılı başında, 27 Mayıs öncesi esmeye başladı. Bir arkadaşımız, Suzi Ertem politik konuşmalar yapardı. Cumhuriyet Halk Partisi paralelinde konuşurdu. Sonra tam tersi düşüncelere yöneldiğini görüyoruz. Bir kaç arkadaşımızda bugünkü kökten dinci partilerin fikirlerini savunurdu. Veysel isimli arkadaşımız, matematikte çok iyiydi, iyi bir derece ile girmişti. Çok iyi matematik bilgisinden ötürü ünlü bir Fransız matematikçinin adı takılmıştı. Ama gene de o fikirlerin arkasında oldu.

Arkadaşlarımızın bir kısmı İstanbullu ve evlerinde kalıyordu. Biz Anadolu'dan gelenler yurtları tercih ediyorduk. Örneğin ben Konyalı arkadaşlar Aksaray'da bulunan "Konya Talebe Yurdu"nda kalıyorduk. Öğle yemeklerimizi Gümüşsuyu'ndaki yemekhanede yerdik. Taşkılla'dan buraya kestirme gitmek için şimdi olmayan bir vadiden ve duvarlardan atlayarak lokantaya giderdik.

Okulumuzun Taksim'de oluşunun çok büyük avantajları vardı. Türkiye'nin en kaliteli filmleri Beyoğlu sinemalarında idi. Futbol sevenler için Dolmabahçe'deki Mithatpaşa stadyumu hemen yanımızda idi.

Böyle güzel anılarla 1962 yılında İTÜ İnşaat Fakültesinden mezun olduk. 1957 yılında giriş imtihanlarında en çok puan alan ve onlarla gurur duyduğumuz ilk 7 arkadaşımız şöyle: Murat Merzeci, Sezai Yılmaz, Mehmet Ege Ergin, Ömür Önder, Mahir Keçeci, Turgut Özmen, Mehmet Tabağ....

Üst derece ile mezun olan 7 arkadaşımızda şöyle: Hayati Erhan, Turgut Özmen, İlhan Çeçen, Sayhan Bayoğlu, Fevzi Konan, Sezai Yılmaz, Ömür Önder,.....

Çeşitli işlere giriştik. Çoğumuz serbest çalışarak yapı ve proje üretti. Bir kısmımız kamuda çalıştı. Hiç birimiz politikaya girmedi. Bu güzel günleri unutmamak için devamlı bir arada olduk. Bu konuda Ankara'da çalışan NECDET ERSOY arkadaşımız öncü oldu, başkanımız oldu, toplantılar düzenledi, bizlere hep haber verdi. Bu sayede sosyal bağlarımız ve birlikteliğimiz devam etti.

Değerli İTÜ Rektörü Sayın Gülsün SAĞLAMER ve ortaya koyduğu organizasyon sayesinde yaklaşık 100 arkadaşımız 10.05.2002 tarihinde 40. Yıl Törenlerinde buluştuk. Anı kitabımızı aldık. Emeği geçenlere teşekkürler.

mehmet_bildirici@yahoo.com

(İTÜ DERGİSİ 2002 KASIM SAYI 39 DA YAYINLANDI)

İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ İNŞAAT FAKÜLTESİ 1962 MEZUNLARI MEHMET BİLDİRİCİ

Yurt içi ve yurt dışı çeşitli liselerden mezun olan ve sınıflarının en gözde öğrencileri bulunan arkadaşlarım 1957 yılında yapılan klasik sınavlardan geçerek İstanbul Teknik Üniversitesi İnşaat Fakültesi'ne girmeyi başarmış, beş yıl bu kutsal yuvada öğrenimlerini sürdürmüş ve 1962 yılında Yüksek İnşaat Mühendisleri olarak mezun olmuşlardır. Öğrenim dönemimiz politik ve öğrenci olaylarının başlamadığı zamana rastlamış, huzurlu bir öğrenim hayatımız olmuştur.

İnşaat Fakültesi 1962 mezunu sınıf arkadaşlarım, devlet hizmetlerinde ve iş dünyasında önemli yerlere gelmişlerdir. Üniversitelerde bir elin parmağını aşmayan arkadaşımız olmasına karşı, mum dibine karanlıktır örneği nedense İstanbul Teknik Üniversitesi'nde kalan arkadaşımız olmamıştır. Gene nedense politik hayata atılan da bulunmamaktadır.

Mezuniyetimizden bu yana birbirimizden kopmadık. Yıllarca birlikte olmamızı sağlayan çimento görevi yapan arkadaşlarımız olmuştur. Bunların başında halen bu ağır ve onurlu görevi Ankara'dan yürüten NECDET ERSOY gelmektedir. Bu sayede tüm sınıf arkadaşlarımız her yıl Cumhuriyet bayramlarında eşleri ile birlikte üç gün bir arada olmuşlardır. Bu arkadaşımızın girişimleri sayesinde İnşaat Fakültesi'nde okuyan öğrencilere bir süre burs verilmiş ve aniden aramızdan ayrılan ve kirada oturan bir arkadaşımıza ev alınmasında yardımcı olunmuştur. Bunu övünçle belirtiyorum.

Sınıf arkadaşlarımız arasında en kalabalık grubu yaklaşık 60 kişi ile İstanbul grubu oluşturmakta, bunu yaklaşık 30 kişi ile Ankara grubu, yaklaşık 15 kişi ile İzmir ve Ege grubu takip etmektedir. İstanbul grubu olarak 2000 yılından beri her ayın son Perşembe'si saat 12.00 – 16.00 arası birlikte olmaktayız. Bu birlikteliklerimizin sağlanmasında arkadaşımız RANA VEDAT EKİCİ'nin çok gayretleri olmaktadır. Aynı şekilde eş zamanlı olarak Ankara'daki arkadaşlarımız, zaman zaman İzmir'deki arkadaşlarımız toplanmaktadır.

Bizim için unutamayacağımız günler 1957 yılında zor sınavları aşarak İTÜ öğrencisi olmak, ikincisi 1962 yılında İTÜ İnşaat fakültesi mezunu olmak ise üçüncüsü de 10 Mayıs 2002 tarihinde mezuniyetimizin 40 yıl plakelerini ve rozetlerini Sayın Rektör Prof. Dr. Gülsün Sağlamer elinden almak olmuştur. Bu törenlere çeşitli kentlerden gelen yaklaşık 100 arkadaşımız katılmış ve biyografilerimiz "İstanbul Teknik Üniversitesi 229. Yılı" kitabında yayınlanmıştır. Diğer üniversitelerde çok az görülen ve üniversitemizde köklü bir gelenek haline gelen böyle bir yayın içinde bulunmak bizlere büyük mutluluk vermektedir.

Bundan ayrı olarak mezuniyet öncesi çıkarılmış ARI YILLIĞI (1962), arkadaşımız Necdet Ersoy'un gayretleri ile mezuniyetimizin 20 yılında ve 30 yılında çıkarılmış albümler yer almaktadır. Özellikle 30 yıl albümü içinde renkli aile fotoğraflarımız bulunmaktadır.

Bunlar dışında ben MEHMET BİLDİRİCİ tarafından da CD ortamında hazırlanmış "Kırk yılın ötesinden, hocalarım ve sınıf arkadaşlarım" isimli bir çalışmam bulunmaktadır. Burada karınca karınca bizleri yetiştiren değerli hocalarımızın hayat hikayeleri, sınıf arkadaşlarımızın adresleri, öğrencilik yıllarına ait anılar ve kaybettiğimiz yaklaşık 20 arkadaşımıza ait derlenen bilgiler yer almaktadır.

Son olarak da Sayın Rektör FARUK KARADOĞAN'ın teşvikleri ile bizleri yetiştiren hocalarımızın en başında saydığımız MUSTAFA İNAN adına kurulacak KÜTÜPHANE için tüm sınıf arkadaşlarımız adına çok küçük bir katkıda bulunmamızı bir onur olarak kabul ediyoruz.

[mehmet bildirici@yahoo.com](mailto:mehmet_bildirici@yahoo.com)

62 İNŞAAT MEZUNLARI ADINA MEHMET BİLDİRİCİ

(Bu yazı İTÜ Mustafa İnan Kütüphanesi 2008, sayfa 162-163 de yayınlandı)

Taşkışla Koridor ve merdivenleri

SAMSUN İÇMESUYU İNŞAATI TANER ARDA

Samsun içme suyu depo, terfi merkezleri ve bağlantı hatları yapımı işi, Müteahhit olarak ilk işimizdi. 1970 yılı öncesi, İller Bankası'ndan ayrıldıktan sonra, bir müddet proje ve kati hesap işleri yaptık. Baktık ki yaptığımız işler masrafımızı ancak karşılıyor. Bari ihaleye girip iş alalım dedik. İhalesine girdiğimiz pek çok işte tenzilatımız düşük olduğu için iş alamıyorduk.

Ben İller Bankasına bağlı *SİMEL ŞİRKETİ'NE* gidip mümkünse kardeşim ŞENEL ile ortak kurduğumuz şirketimize teklif yollamalarını rica ettim. Daha evvel benim yeterli ve deneyimli olduğumu bildikleri için bize de davetiye yollamaya başladılar.

Birkaç teklif verdik. Hep tenzilat az olduğundan alamıyorduk. Tenzilatı artırdık. Aynı gün üç işe teklif verdik. Üç iş te bizim üzerimizde kalmaz mı? Neyse ki iki işi tasdik edip birini kabul etmediler. İşleri bölüştük. Ben daha iyi bildiğim ve tecrübem fazla olduğundan büyük olan SAMSUN işini yapacağım. Şener'de daha küçük olan Batman şebeke işini yapacak.

Dayım da bize sermaye olarak verdiği ve kat karşılığı yapıp satacağımız bina işini takip edecek. Ben Samsun'da çalışırken daha yakında olduğundan özel binayı da takip edip yaptıracağım.

Yeri teslim almak için Samsun'a geldik, 19 Mayıs 1969 da işi teslim aldım. Eski Müteahhit işin bir kısmını yapmış, iflas edip işi bırakmış. Depolarda kazı fiyatı sabit. Makine ile kazı fiyatı karlı olduğu için bütün hafriyatlar yapılmış. Ancak aradan uzun süre geçtiği için çukurun içi selin getirdiği çamur ve su ile dolmuş. Yer tesliminde depo yeri olarak içi silme su ile dolu göller teslim aldım. Suda ördekler yüzüyor. İnşaat demiri ve betonda kullanılacak kum-çakıl getirilip depo yanına yığılmış.

Ne çetin işi başımıza sarmışız. Bayağı moralim bozuldu ama başa gelen çekilir derler. Ya bu deveyi güdeceksin. Ya da bu deveyi güdeceksin. Bırakıp gitmek yok.

Hafriyat yapılan yerlerde su ve çamur temizlemeden çalışmak imkânsız. Demirler evvelce alındığından yerlerine zararına nakledilecek. Kum-çakıl ve önemli miktarda özel parça önceden gönderilmiş. *Sağlam var sayıldı*. İşin zahmetsiz yapılacak para getirecek iki kalemi yok. Uzun mesafeden nakliye fiyatı karlı diye *Bafra'dan* kum-çakıl bile alınıp depolanmış.

Ankara'dan bir ekip getirerek sırayla depo tahliyelerini yaptım. Böylece hafriyat çukuruna dolan suları boşalttım. Yağmur yağsa bile su birikmesi önlenmiş oldu. Birinci depoda çalışmaya başladım. Ancak iyi evsafli taşeron bulamıyorum.

Bulduğum taşeronlardan kimi parayı alıyor, ancak işçiye ücretlerini ödemiyor. Yapılan işin bedelini bir daha ödemek zorunda kalıyorum. Tabii işlerine son veriyorum. Yeni taşeronla anlaşırken tedbir alıp, *"İşçi ücretlerini ben dağıtacağım, kalanı sana vereceğim"* diyorum. Bu kere de işçilerle anlaşılıyorlar. İşçilere fazla para ödeniyor. Kâğıt üzerinde zarar etmiş görünüyorlar. *"Kardeşim piyasa fiyatına neden işçi tutmuyorsun?".* Cevap hazır. *"Şefim benumçılar ustadır daa".* *Peki kardeşim sen neden amelenin işini ustaya yaptırıyorsun. Bu ne lüks.* Neden beni kandırıp sözleşme yaptın?. Haydi sözleşme çöpe.

Sonunda canıma tak etti. İş amele, usta bulup, kendim başında durarak yaptırmaya karar verdim. Gerçi o da başka bir dert. Amele kahvelerinin olduğu yer Teksas gibi. Kan davasından kavgadan her gün iki kişi vuruluyor. 5.00 m³ lük silindirik depolar yapıyoruz. Az işçi ile bu işi nasıl yaparım diye uzun uzun düşündüm. 1m x 2m ebadında köşebent çerçeveli panolar yaptırıldı. Panoları içli dışlı dizip enine delikli lamalarla birbirine civata ile bağlıyor, ayrıca üst sıraya panoları monte edebilmek için edebilmek gayesiyle betonun içinde kalıp taşıyıcı görevi yapsın diye lama demirinden (ankraj) montaj bağlantı demiri koyuyordum.

O tarihlerde kayar eğri kalıp fiyatı yoktu. Bu basit sistemle 5 depo yaptım. Bu kalıp işinden iyi para kazandım. O yıl yeniden ihaleye girmiş Batman içme suyu işini de biz almıştık. Kardeşim Şener işin başında idi. Ondan güvenilir adam istedim. Bana 3 kişi yolladı. **Sadullah** (30 yıl bizimle çalıştı, hala bayramlarda beni arar), **Şihmuz** (Seyit, peygamber sülalesinden), **Ramazan** (eşkiya imiş, ıslahı nefis etmiş, beni korumaya gelmiş !!). İdealist mühendisiz ya.

Kendim de çalışıyorum. Biz bu işi yaparken Samsun Belediye Başkanı V...G... idi. Çalışkan otoriter, yapıcı bir adam. Birkaç devre başkanlık yaptı. Biz malum elemanlarla çalışıyoruz, sadece beton dökerken günü birlik ameleli kahveden buluyorum.

O gün kalıp ve iskele üzerinden el arabası ile betonu taşıyacağımız yolu tamamlamış, kalıpların içine betonu döküyoruz. Ben betonyeri kullanarak betonu karıyorum. Kahveden bulduğumuz ameleler benim kullandığım betonyere teskere ile ölçeklerle kum çakıl ve çimento taşıyorlar. Şihmuz ve Sadullah araba ile betonu taşıyor. Ramazan'da dökülmüş betonu sıkıştırıyor. Herkes görevini yapıyor. İşler tıkır tıkır yapılıyor, ama başında kimse yok.

Başkanla o gün tanıştık. Biz çalışırken birkaç kişi sahaya girdi. Ben meraklılardır diye aldırmadım. Bizimkilerin hiç biri Başkanı tanımıyor. Dolayısıyla kimse beni uyarmadı. Adamlar bizi uzun zaman izledi. Saat gibi çalışıyoruz. Ama başımızda bir yönetici yok. Ne tekniker, ne mühendis, Üstelik yapılan işte kaliteli kitabına uygun.

Başkan tecrübeli adam!!!. İşin garipliğini sezmiş. Ama bende tecrübe yok anlam veremedim. Nihayetbana doğru şaşırılmış halde yürüyüp yaklaştı; *"Bravo güzel çalışıyorsunuz. Ben Belediye Başkanı V...G.. sorumlu kimse yok mu?"* diye sordu. *"Hoş geldiniz, ben İnşaat Yüksek Mühendisi Taner Arda, size istediğiniz malumatı verebilirim" dedim. Gereken malumatı verdim. "Tebrik ederim. Avrupa'da da böyle tulumu giyip işe giriyor mühendisler."* Teşekkür edip uğurladım.

Sahanın kenarındaki lüks otomobilin bana ait olduğunu bilmedi. İş alabilmemiz için Teminat Mektubu gerekli, Banka Müdürüne paralı, zengin görünmek lazım. Bu nedenle lüks araba şart. Tabii işin Müteahhidi olduğumu karizmam çizilmesin diye söylemedim.

Depoları tamamladık. İdare malı pik bağlantı parçalar ancak geldi. Her biri 1-2 ton geliyor, kaldırmak bir dert, köprü üzerinden aşağı indirmek bir dert, vana odası kapısından geçirmek ayrı dert. Nihayet tamamladık, boruların içine suyu doldurduk, sızıntı yok.

Kontrol Mühendisi Y.... Bey tutturdu *"8 atmosfer basınç altında tecrübe isterim"*. Eldeki parçaları kullanarak bir kaçını değiştirerek bunu sağladık. Bu kere basınç altında boru terleme yapıyor diye tutturdu. *"Bak kardeşim bu parçalar idare malı, başka parça yok, verin söküp takalım. Laz inadı tuttu, Nuh diyor" peygamber demiyor.*

Çaresizim elimden bir şey gelmiyor, onu kırmak ta istemiyorum. Kara kara düşünürken birden aklıma geldi. "Şu radyoda boyuna ilanı çıkan 404'ü kullanayım. Boruyu içten sıvayıp onarayım. Dedim. Dışarıda bir boruda denedik, netice müspet.

Ama kolay değil. Borunun içine gireceksin. Önce pürmüzle üstündeki bitümlü boyayı temizleyeceksin. Şüpheli gördüğün yerleri sıvayıp onaracaksın. Bunun için kim lazım?, **Ressam, heykeltıraş, İnşaat Yüksek Mühendisi Taner Arda** lazım.

Haydi borunun içine Hadi günah çıkaralım.

İtiraf edeyim, Kayserilinin eşeği boyayıp babasına satması misali, işi kabul ettirdik.

TANER ARDA

İZMİR

taner.arda@hotmail.com

Bu yazı Umay yayınlarının "ŞANTIYE ÖYKÜLERİ" İzmir 2008 isimli kitabın sayfa 165-169 sayfalarından alınmıştır. Aralık 2010

www.google.com Taner Arda maddelerine girildiğinde onun hakkında basında çıkan yazılara, heykel ve resim çalışmalarına ve şiirlerine rastlamak mümkündür.

LATIN CATHOLIK BUILDINGS IN ISTANBUL
SEZİM SEZER DARNAULT
SÜMER SEZER'İN KIZI

AIM OF THE STUDY

From Byzantine era onwards Istanbul has been a significant center at the crossroads of trade routes linking the East and West. Throughout its historical evolution, the city has displaced a socio-cultural diversity, within which people of different ethnic origins co-exist. During the Ottoman period also, several religions, tongues and cultures continued to live together in Istanbul, which apart from being the capital of an empire spread over the vast lands, was also the centre of the Caliphate, housed the Greek and Armenian patriarchates, and a great part of Jewish population that had migrated from Europe. Foreigner who settled in the city for various social and economic reasons also contributed to the richness of this multi-colored life. Geographic, social, economic and religious factors provided a privileged place to Istanbul, when compared with other major cities of the world, and it thus became a pluralistic "World City"

The process during which this polyphonic existence, in other words, the socio-cultural mosaic experienced in the city was at its richest, was the Late Ottoman period, beginning with the declaration of the TANZİMAT (The edict of Regulations) in 1839, to the establishment of the Republic to the 1923.

The *Tanzimat Fermanı* which proclaimed the equality of the non-Muslim community and the Muslims on a legal basis, constituted almost a turning point in the acceleration of the cosmopolite structure of the community. It enabled an activity of reconstruction throughout the empire and led to a noteworthy accumulation in architecture and history of art. After 1839 the Greeks, Armenians, Jews, and the foreigners, the majority of which were French, Italian and English, began to construct their own buildings for religious, educational, trade, health and social purposes.

It is certainly worth studying the reflection of the multi-cultural structure, resulting from the existence of communities belonging to the different languages, religions and culture, to the urban space, architecture and history of arts. Books such as *Armenian Churches by Pars Tuğlacı*, *Osmanlı Dönemi Rum Kiliseleri (Greek Churches in Istanbul During the Ottoman era)* by Zafer Karaca, *Istanbul Sinagogları* by Naim Gülerüz and *Istanbul Protestan Kiliseleri (Protestant Churches in Istanbul)* by Mustafa Numan Malkoç are studies dealing with non-Muslim building in the city. However, up to now, a contemporary and comprehensive study has not been conducted in relation to the architectural examples belonging to the Latins, who have existed in the city of Istanbul since the Byzantine era. Among the studies in this respect, carried out by foreigners, the most detailed one is François Alphonso Belin's "*L'Histoire de la Latinité de Constantinople*" dated 1894. This has been succeeded by Michel Rêvah's "*Le Catholicisme en Turquie*" published in 1933 and Ludwig Biscopski's "*L'Origine et Historique de la Représentation Officielle du Saint Siège en Turquie 1204-1967*", published in 1967. Articles by Dalleggio D'Alessio, studies published in *Echos D'Orient, Relazione dello Stato della Christianita di Pêra e Constaninopoli*, the manuscript of Mgr. Giovanni Mauri della Fratta, the Patriarchal Vicar, published by Dalleggio D'Alessio in 1925, which includes information about the Catholic structures of the 17th century, and various studies of different made on Galata should be mentioned. However, none of these can be considered as contemporary approach to the Latin Catholic structures in Istanbul, from a viewpoint of history of art and architecture and their inter-relations with the city. The lack of a detailed study has rendered it necessary to take up the subject, supported with visual and documentary materials available in this area.

As a consequence of various impacts, these buildings are either being completely demolished or are subject to change of function and form, thus losing much of their characteristic from day to day. This unavoidable development emphasizes the significance of the necessity for a study of this content.

SCOPE OF THE STUDY

The physical area covered within the scope of this study is limited to the city of Istanbul. The reason for this choice is the fact that the city has not preserved but also reinforced its privileged position from Byzantine era, right through the Ottoman rule; and also because being the capital city of an empire within which different languages, religious and cultures jointly abide, it contains the most noteworthy and representative examples. In the future, further research can be conducted in other multi-cultural Ottoman cities, such as İzmir, Salonica, Edirne, enabling the investigation of buildings to non-Muslim ethnic groups who have lived within the empire.

The time period chosen for the study comprises the last decades of Ottoman rule, from the Tanzimat up to the establishment of Republic of Turkey.....

LATIN CATHOLIC BUILDINGS IN ISTANBUL

A HISTORICAL PERSPECTIVE (1839-1923)

SEZİM SEZER DARNAULT

(The Isis Press Istanbul) 2004 (260 pages)

From the pages 15 and 16

BU ÇOK ENTERASAN KONUDA DAHA ÇOK BİLGİ ALMAK İÇİN KİTABA BAŞVURULMALIDIR

Sezim Sezer Darnault is an Assistant Professor of Art History at Mimar Sinan Fine Arts University, Istanbul, Turkey. She has graduated with B.A. in Archaeology and Art History from the Mimar Sinan Fine Arts University and obtained a M. Arch. in Architectural History from the Istanbul Technical University. She was a visiting scholar at the Department of Near Eastern Studies at Cornell University, New York, USA.

To my mother and in the memory of my father
Anneme ve babamın (SÜMER SEZER) anısına.....

Mehmet Bey Merhaba

Mesajınız için teşekkürler. Kitabımın (Introction/Giriş) kısmının kitabınızda yayınlanmasına memnuniyetle izin veririm. Ayrıca babam (SÜMER SEZER) ile herhangi bir konuda bilgiye ihtiyacınız olursa benimle irtibata geçebilirsiniz.

Size çalışmalarınızda kolaylık diliyor, sevgi ve saygılarımı sunuyorum.

Sezim Sezer

06.12.2010 İstanbul

sezimsezer@gmail.com

NURSEL ACAR
AVUKAT RESSAM
HASAN ALİ ACAR EŞİ

Nursel Acar

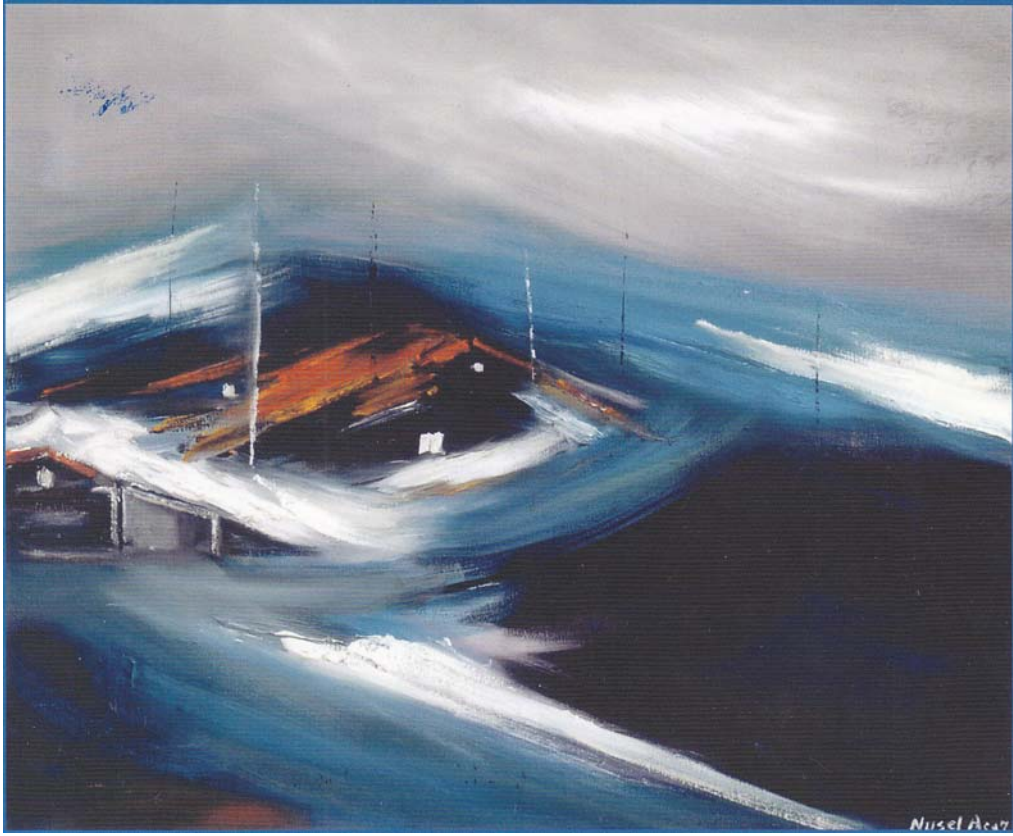
İstanbul doğumlu, Ankara barosu avukatlarındandır. Çalışmalarını değerli ustaların atölyelerinde geliştirmiş, Louvre ve Hermitage müzelerinde incelemelerde bulunmuştur. Yedi karma sergide yer almış olan sanatçı, farklı mekanlarda üç kişisel sergi düzenlemiştir. Bu sergisinde figüratif karışık teknik uyguladığı, tual üzerine yağlıboya eserlerini sanatseverlerin beğenisine sunmaktadır.

Pozitif düşüncenin insanın doğayı sevmesinden kaynaklandığını düşünen sanatçı, eserlerinde özellikle denize olan özlem ve sevgisini yansıtmıştır. Resim çalışmalarına kendi atölyesinde devam etmektedir.

Nursel Acar is an Istanbul born lawyer from Law Bar of Ankara. She began her studies with experienced and wellknown artists and made researchs and observations in Louvre and Hermitage Museums. This exhibition is her fourth individual exhibition in Ankara and she had also attended seven mixed exhibitions. The artist prefers oil paint in her figurative style and uses mixed technique applied to canvas.

As she believes that optimist thoughts derives from loving the nature she emphasizes her love and longing to the sea in her artwork. Nursel Acar continues her artwork studies in her own studio.

BİNALARDA ISI YALITIMI NEDEN İÇERDEN YAPILMALIDIR SOYSAL ARIKAN

Maksadımız en iyiye ve en doğruya biraz daha yaklaşarak ekonomik çözümler yakalamaktır. Binaların yalıtılması artık iyi düşünülmesi gereken önemli bir konudur. Dünya enerji tüketiminin %40'ı ısınmada kullanılan enerjidir. Isınmada kullanılan enerjiyi, iyi ısınmak koşulu ile ne kadar azaltabilirsek hem ekonomiye katkı sağlamış oluruz, hem de az tüketerek az kirleterek doğal dengeyi mümkün olduğunda az bozmuş oluruz. Yani hem iyi ısınarak, hem tasarruf yaparak hem de doğal dengeyi koruyarak insan konforunu artırmış oluruz.

Binalarda yalıtımı genellikle Türkiye'de dış duvarların tuğla bölümlerinin yalıtılması şeklinde yapılmaktadır. Pencereler de çift camlı olarak yapılmaktadır. Çoğunlukla halihazır uygulama 20 cm olması gereken dış duvarların, iki sıra 10 cm'lik duvar arasına 4 cm kalınlığında yalıtım malzemesi yerleştirilmesi şeklindedir. İki sıra 10 cm tuğla duvar, deprem bakımından 20 cm duvar değildir. Arada hiçbir bağlantı yapılmadan 10 cm duvar 3 m yüksekliğe kadar yapılmaktadır. İlerde sıva ile de bağlanmamış böyle bir duvarın çatlama ve yıkılma olasılığı çok fazladır. En ufak ölçekli bir depremde dahi binada hemen çatlama başlayacaktır.

Dış duvarlar yalıtılınca artık yalıtım konusuna sırtımızı dönüp konuyu hallettiğimizi sanıyoruz. Halbuki bu doğru değildir.

1.)Mutlak yalıtım diye bir şey söz konusu değildir. En yalıtıcı malzeme olan mantarda bile $\lambda=0,40$ Kcal/m²hC, cam yününde ise $\lambda=0,040$ Kcal/m²hC dir. Bunun anlamını biraz açarsak, 20 cm kalınlıklı düşey delikli tuğla duvarın birim zamanda ilettiği enerji aynı miktardır. veya başka bir ifadeyle 20 cm kalınlıklı düşey delikli tuğla duvarın bir saatte ilettiği enerji ile 2 cm kalınlıkta cam yünü'nün bir saatte ilettiği ile, 2 cm kalınlığındaki cam yünü'nün bir saatte ilettiği veya gene 4 cm kalınlığında 4 cm kalınlıklı cam yünü'nün bir saatte ilettiği enerji miktarı hep aynıdır. Görüldüğü gibi dış ısı farkı olduğu müddetçe enerji kaybı söz konusudur.

2)Yalıtımı binanın dış duvarlarının dış yüzlerine veya iki tuğla arasına yaparken, yalıtım malzemesinin yağmur, güneş gibi dış etkenlerden hiç etkilenmeyip özelliğinin hiç bozulmayacağını zannediyoruz. Halbuki ıslaklık camyünü, güneş de stropor gibi kimyasal yapısı çabuk değişebilen malzemeleri hemen etkilemeye başlamaktadır. Yani dış yüzeydeki yalıtım hiçbir zaman hiçbir zaman ilk günkü etkinliğinde kalmamaktadır.

3.)Bir binanın dış cephe yüzeyinin yaklaşık % 20'si penceredir. Pencere yalıtımı ile ilgili değiliz. Dış cephe yüzeyinin % 30'u da döşeme seviyesinde dışarıdan dolanan giriş, pencere lentosu, dış betonarme perdelerden ibarettir. Genellikle zor olduğu için bu kısımlarda bir yalıtım yapılmamaktadır. Veya geniş betonarme perdelerde dışarıdan yalıtım yapıp üzerine değişik üzeri değişik kaplama ile kapatılmaktadır.Burada kaplamayı tutturmak pahalı ve sorunlu olmakta, hem de derzlerden ve ileride oluşacak çatlaklardan sızacak su yalıtım özelliğini hemen hemen yok edecektir.

4.)Yukarıda saydığımız mahzurlarına rağmen dışarıdan yaptık diyelim. Isı kaynağı içeride olduğuna göre bir odada insanın ısınabilmesi için oda sıcaklığının 20 derece olması gerekir. Verilen enerjiyi en çok içeriden yalıtılmamış olan betonarme kolon, giriş ve perdeler emecektir. Oralar odanın en soğuk bölümleri olduğundan, odadaki rutubet oralarda yoğunlaşacak ve bu yüzeylerde nemlenme olacak, o bölgeler küflenecek ve sıvalar dökülecektir.

5)Duvarların dışarıdan yalıtılmasının ve iç duvarların da hiç yalıtılmamasının en büyük mahzurunun şimdi değişik bir bakışla daha iyi anlamaya çalışalım.

Odayı çevreleyen duvarlar, tavan ve döşeme kalınlığı siva ve kaplamaları da düşünerek ortalama 20 cm kabul edelim. Bunların yoğunluğu da ortalama 2 ton/m³tür. Şimdi içeride hiç eşya olmayan böyle bir odayı ısıtmayı düşünelim. Konuyu daha iyi anlayabilmek için bu odayı kalınlığı 5 cm olan demirin (yoğunluğu 8 ton/m³) bir kutu gibi düşünebiliriz. Bu demir duvarlı sıfır derecede ki odayı içeriden ısıtarak 20 dereceye kadar ısıtmaya bakalım. Bu oda normal büyüklükte 3 x 3 x 3 m ebadında olsun. Bu odayı çevreleyen kütle (5 cm demir veya 20 cm beton fark etmez) kapı pencere boşluklarını düşürsek 20 tondur. Her tarafı dışarıdan yalıtılmış bu odada 80 kg ağırlığında bir insanı 20 dereceye kadar ısıtmak için 20 tonluk duvar tavan ve döşemeyi veya eşdeğer ağırlıktaki saç kitleyi de ısıtmak zorundayız.

....

Isı yalıtımının içten yapılması ile dıştan yapılması haline göre mekânın her gün 4-5 saat erken ısınması da göz önüne alındığında, % 60'lara varan oranda tasarruf sağlamak mümkündür.

Neticede, binalarda ısı yalıtımının iç mekanlarda yapılması ile Türkiye ölçeğinde düşünürsek, her yıl tekrarlanan şekilde trilyonlarla ölçülemeyen değerde daha az çevre kirliliği ve daha doğal denge bozulması meydana gelecektir.

Yani aynı ısı yalıtımının içeriden yapmakla ne kadar büyük sağladığımızı görmekteyiz.

SOYSAL ARIKAN

ANKARA

soysalarikan@penka.com.tr

(Konuda daha fazla bilgiler, tablolar ve çözüm örnekleri Soysal Arıkan'ın "BİNALARDA YAKIT TASARRUFU, DEPREM EMNİYETİ, YANGIN EMNİYETİ" 2003 adlı yayınındadır. Yayın 25 sayfa + tablolar, TS-825 ISI YALITIM YÖNETMENLİĞİ'ni kapsamaktadır.

ISI YALITIM YÖNETMENLİĞİ 14.06.1999 gün ve 23725 sayılı RESMİ Gazete'de yayınlanmıştır.

Sevgili arkadaşşıma kitabından bir bölümü buraya alacağımı telefonla söyledim. Memnuniyetle dedi ve çalışmalarımnda başarılar diledi. Aralık 2020

Mehmet Bildirici

ANILAR

CEMAL AĞCA -İZMİR

1939 yılında Perşembe'de doğdum. İlk ve Orta Okulu Perşembe'de okuduktan sonra 1957 yılında Trabzon Lisesi'ni bitirip aynı yıl İTÜ İnşaat Fakültesi'ne girdim.1962'de mezuniyeti müteakip DSİ Samsun 7. Bölge Planlama Grup Amirliği'nde iki yıl çalıştıktan sonra iki yıllık askerlik görevimi tamamladım.

1966 yılında kurduğum" AĞCA Mühendislik bürosu"adlı şirketimle pek çok proje ve taahhüt işlerini bitirdim.1976 yılında,1959 Maçka İnşaat mezunu Ünal Şentürk'le kurmuş olduğumuz SİM Koll.şt adlı şirketimizle bir çok taahhüt işlerini tamamladık. İkimizin de sağlığının bozulması üzerine 1987'de işlerimizi bitirip şirketimizi tasfiye ettik.1989 yılında İzmir'e taşındım

1963 yılında Duygu Ağca (Enser) ile evlendim.1965'de kızım Figen,1966'da oğlum Burak doğdu. Eczacılık fakültesini bitiren kızımın Karşıyaka'daki eczanesinde on iki yıl kadar çıraklık yaptım. Kadın doğum ve interflite uzmanı olan oğlum, Alsancak'taki MED HOUSE CLİNİC'in kurucu ve sahibidir.İş ve sosyal hayatlarında başarılı iki evlat yetiştirdiğim için çok gururluyum. Çocuklarımin başarılarında eşimin de katkıları büyüktür. Sık sık bir araya geldiğimizde Onlara teşekkür ediyor ve "iyi ki varsınız" diyorum. Kızımın oğlu Kaan Karayalçın, Özel Çakabey Okulu yedinci, oğlumun büyük oğlu Can, Koç Üniversitesi İngilizce Hukuk Fakültesi birinci ve küçük oğlu Ege ise İzmir Amerikan Lisesi dokuzuncu sınıfında tahsillerine devam ediyorlar. Ben ise kışları İzmir'de yazları Çeşme'de eşim,çocuklarımin ve torunlarımla emekliliğimin tadını çıkarıyor, Tanrım'dan herkese ve aileme sağlık ve mutluluk diliyorum.

ŞANTIYE ANILARIM

21 yıl boyunca kendi işlerimin başında bulunduğum için pek çok şantiye anılarımin vardır. Bunlardan biri de ilk işlerimden biri olan köprü inşaatı ile ilgili olandır.

1969 yılı sonlarında ihalesini almış olduğum Amasya iline 55 km uzaklıktaki, Yeşil Irmak'ın Çekerek kolu üzerinde, 50 m açıklıklı "çelik köprü" inşaatı;1970 Martında meydana gelen Gediz depremi dolayısı ile Karabük Demir Çelik Fabrikası'nın gerekli I ve U putrelleri veremeyeceği yazısı üzerine 3 x15.70 m'lik Betonarme tipe çevrilmişti. Proje gereği 6-7 m temel derinliği gerekiyordu. Ben ise ilk defa bu derinlikte su içinde kazı yapacaktım. Aklıma ilk gelen okulda okuduğumuz' Şantiye Tekniği' kitabı oldu. İş küçük olduğu için, çelik palplanş ve şahmerdan alma imkanım olmadığından, ahşap palplanşları,kitapta yazdığı gibi. Atölyede lamba-zıvanalı yaptırıp, başlarına demir geçirerek, balyozla çakmaya başladık. İki m. çaktıktan sonra, ne kadar vurursak vuralım, ahşap şiştiği için, palplanşları derine indiremedik. Çaresizlikten bu işlerde tecrübeli bir kalfa buldum. Kalfa, bütün palplanşları söktürüp atölyeye götürerek, yanlarını düz hale getirdi. Böylelikle, zor da olsa, elle çakarak temelleri kazdık ve inşaatı bitirdik. Ben de "TECRÜBE İYİ BİR HOCA, AMA,ÜCRETİ PAHALI"sözünün ne kadar doğru olduğunu anladım.

Köprüye ismini veren İllisu köyü halkı, çok fakir olup sadece Çekerek ırmağı kenarında dar bir alanda çeltik (pirinç) ve bamya ekıyor. Sebze ve meyve yetiştirmiyorlardı. Muhtara sorduğumda "Cemal Bey" bizim buralarda sebze olmaz, fidan diksek bir gecede üç dört bahçe değiştirir" demişti. Meğer fidanlar çalınıyormuş. Mustafa Kalfa şantiye binasının bahçesine 20-30 m²'lik alana domates ve salatalık ekti. Bütün yaz işçiler yediği gibi köylüye de dağıttı. Bundan sonra köylüler de ektiler ve çok verim aldılar.

Aynı şantiyede işçilere bedava öğle yemeği veriyordum. Temel derinliği arttıkça 4 adet 6" ve 1 adet 8" inç motopomp kullanıyordum. Bilhassa öğleden sonra kazı ilerlemiyordu. Yıllar sonra öğrendim ki, yemeği çok yedikleri için çalışmıyorlarmış. Bu yüzden motopomplardan sorumlu ustaya bir sigara alıp motopomplara hava yaptırıp, temelin su ile dolmasını sağlayarak dinleniyorlarmış. Ben işin başında olsam durumu anlar onları daha randımanlı çalıştırırdım. Aralık 2010

ccagca39@yahoo.com.tr

YAŞAMIMIN ÖZETİNİN ÖZÜ ÖMER ERASLAN İZMİR

İlk ve orta öğrenimimi tamamladığım Zile'de 24 Temmuz 1938 tarihinde doğdum. 1957 yılında Kayseri Lisesi'ni 1962 yılında İTÜ İnşaat Fakültesi'nden mezun oldum. 1967 yılına kadar askerlik öncesi ve sonrası muhtelif işlerde çalıştım. 1973 yılında müteahhitliğe başlayana dek İzmir Rafinerisi inşaatlarında mühendis olarak çalıştım. Resmi taahhüt işleri olarak balıkçı barınakları, içme suyu tesisleri, Aliağa'da Pektim ve Rafine Müdürlükleri'nde alt yapı ve Belediyelerde Sahil Düzenleme işlerini gerçekleştirdim.

1987 yılında kurduğum ERK İNŞAAT Firması, ağırlıklı olarak Aliağa'da alt yapı taahhüt işlerine devam etmekteyim.

1970'li yıllarda İnşaat Mühendisleri Odası ve Türk İnşa İzmir Şubesinde aktif faaliyetle bulundum.

1993 yılında Aliağa Rotary Kulübü üyesi olarak gönüllü çalışmalar yaptım. Toplumsal sorumluluklar kapsamında; Aliağa'da bir ilköğretim (18 Derslikli 3 katlı) kaba inşaatını (1997-1998), Çiğli'de bir Ticaret Lisesi inşaatının ince işlerinin (2003-2004) gönüllü olarak karşılıksız şantiye şefliğini yürüttüm.

Rotary haftalık dergilerinde dörtlükler yazmaya başladım.

Halk Eğitim Merkezler ve Rotary Kulüpleri arası anlaşma gereği (Rotary Kulübün Sponsorluğunda) 1000'e yakın yetişkinin okuma yazma öğrenmesine katkıda bulundum. Halk Eğitim Merkezleri'nce özellikle sanatla ilişkin kurslara ilgi gösterdim. Bu çalışmalarla şiirle ilgimi geliştirdim.

40 SENELİK SAYI

Sonunda 40 senelik sürecin
Sınırındayız sonsuz sükûnetin.
Solgunlaştığında sarılmalarımız;
Sarstığında sağlık sorunlarımız;
Sabıra sarıldık, sanata sarıldık...
Sevgiyi sevdik, sebepsiz süzüldük
Semaya savurduğumuz sevinçlerle
Sanal saadeti sürdürdük....
Son sözün söylenme süresini de....
Ömer Eraslan
Çeşme 2002

SANCAR MARUFLU'YA

Ancak bu beden taşır o büyük yüreği
Yazar, koşar dernekten derneğe sevgisi gereği
Beş bin yıllık şehirde, iyi şeyler olmasıdır yürekten isteği
İTÜ'den verilen hak edilmiş plaket, bizleri de etti mutlu
Hizmet, heyecanın hiç tükenmesin Rotaryen SANCAR MARUFLU
Ömer Eraslan
19 Ekim 2003 Foça

BİR TÖREN
İKİ MERAL
ÜÇ TEŞEKKÜR

2004 Yılı'nın 4 Haziran akşamında
Tüpraş Halk Eğitim Merkezi binasında
Buluştuk, yılsonu sergisi açılışında
Açılışı yapan Vali'mizin Eşi Meral GÖKSU,
Bir bir gezdi, gördü, övdü her kursu
Öğretmenlere ve eserlerine okşar gibiydi dokunuşu
Onunla oluştu ve yayıldı, hayranlık coşkusu

Meral öğretmen başladı okuma yazma kursunun son dersine
Teşekkür için bir kursiyer elini öpüyor, başöğretmen niyetine,
Bir diğerinin çocukları üniversite bitirmiş, sıra gelmiş kendisine

Birinci teşekkür İzmir Valisi eşi Hanımefendi'ye,
Devleti sevecen, kıymet bilen bir özenle temsil etti diye,
İkinci teşekkür ve tebrik Yönetici öğretmen kadrosuna,
Her birinin bu sanatsal üretici düzene katkı ve çabasına
Üçüncü teşekkür tek tek tebriklerle tüm kursiyerlere
Eşlik, annelik devam ederken kazandıkları bu hünere,

**Türklüğün unutulmuş üstün hasletlerini yeniden diriltiren
Tüm Halk Eğitim Merkezleri; kutluyoruz sizleri yürekten.**

Ömer Eraslan
İzmir Aliağa
aykute@hotmail.com

SELİN GÜVENTÜRK
İSTANBUL NİŞANTAŞI ANADOLU LİSESİ ÖĞRENCİSİ
MEHMET BİLDİRİ'NİN TORUNU
ÜÇÜNCÜ KUŞAK

AYASOFYA ÖDEVİ

Antik kentler ve tarihi seviyorum. Bu konuda kitaplar okuduğum gibi birkaç antik kenti de (Truva, Assos Perge) gibi gördüm. Buraları gezmem konusunda dedem Mehmet Bildirici'nin teşvikleri olduğunu söyleyebilirim.

Okulda dönem ödevi verildiğinde ağır bir konu olmasına rağmen ödevimi tarihten aldım. Aldığım konu ise Kilise-Cami-Müzesiydi. Dedemle gittik dolaştık.

Ayasofya'yı yaptıran imparator Jüstinyen'in günündeki İstanbul'u gözümüzde canlandırdık. Güneyde Hipodrom- bugün bu hipodrom üzerinde bazı eserler sergilenmekte- onun hemen yanında büyük bir Türk eseri olan Sultanahmet Cami'nin temelinden başlayarak denize kadar inen Bizans Sarayı bulunuyor. Çevrede imparatorluğun her noktasına uzaklıkların ölçüldüğü kemer, diğer bir deyişle İmparatorluğun 0 noktası, hemen onun yanında Yerebatan Sarnıcı ve bunları tamamlayan o günde dünyanın en büyük yapısı olan Ayasofya'yı gördük.

6. yüzyıldaki bu kent merkezinin ne Avrupa'da ne Asya'da benzeri var. İstanbul'un ne kadar büyük bir tarihi zenginliğe sahip olduğunu fark ettim. Ödevimde bu temeli esas aldım ve güzel bir not aldım.

SELİN GÜVENTÜRK

13. Temmuz 2010

Sln.gvntrk@windowslive.com

ANJELİKA AKBAR
PİYANİST & BESTECİ
FERRUH TARMAN'IN GELİNİ

Aşağıdaki yazı sanatçının izni üzerine "İÇİMDAKİ TÜRKİYEM" adlı kitaptan (ilk sayfa) alınmıştır.

ANJELİKA AKBAR, Kazakistan'da müzisyen ve filozof bir baba ile müzisyen bir anneye sahip olarak dünyaya geldi. 2,5 yaşında nota biliyor ve piyano çalabiliyordu. 4 yaşındayken "mutlak kulak" yeteneği fark edilen Akbar, Moskova Çaykovski Devlet Konservatuvarı öğretim üyelerinin dikkatini çekti ve konservatuar bünyesinde harika çocukların okuduğu okula kabul edildi. Eğitimine Taşkent şubesinde devam etti (üstün yetenekli öğrenciler için 11 yıl eğitim veren Uprenski Devlet Müzik Okulu). Okul öğrencilerinden dünyaca ünlü Alexei Sultanav ve Stanislav Yudenich gibi, Anjelika Akbar da en iyi öğrenciler arasında yerini aldı.

Piyano ve bestecilik eğitimini tamamladıktan sonra, beş yıl boyunca Taşkent Devlet Konservatuvarı'nda Prof Dr. Berlin ve Prof Dr. Yanof-Yanovski ile beste ve orkestrasyon; Prof Dr. Pluşenko ile piyano; Organist Doç Dr. Levina ile org çalışmaları yaptı. Rusya Besteciler Kurulu tarafından "En iyi Genç Besteci" seçildi.

Bestecilik ve Orkestra Şefliği yüksek lisansını UNESCO üyesi olarak geldiği ve sonrasında yerleştiği Türkiye'de Hacettepe Devlet Konservatuvarı'nda yaptı. Doç Dr. Turgay Erdener'in sınıfında tez konusu olarak seçtiği Rus besteci A. Skryabin'in "Seçme Piyano eserlerinin Armonik, Melodik, Ritmik, Biçimsel ve Felsefik Açından Analizi" ve bestelediği "Senfoni 1" ile yüksek lisansını tamamlayarak "Sanatta Yeterlik Belgesi" (Doktora) almaya hak kazandı. Anjelika Akbar ayrıca Ankara Üniversitesi Devlet Konservatuvarı'nın ilk kurucu öğretim üyesi oldu. "Gençlik Albümü" (Anjelika Akbar-Rosenbaum Album pour La Jeunesse) EMR Paris tarafından 2006 yılında Fransa'da nota olarak yayınlandı.

1993 yılında Türk vatandaşlığına geçen Akbar'ın 400'den fazla bestesi bulunmaktadır. Albüm çalışmaları;

1999 "su"

2002 "Vivaldi Four Season for solo piano" (Sony Classical Kataloğu'na giren ilk Türk Klasik Müzik Albümü oldu.)

2002 "bir'den Bir'e"

2003 "Bach a l'Oriantale"

2005 "Bir Yudum Su"

2009 "Raindrops by Anjelika"

2010 "İçimdeki Türkiyem"

Türkiye'de Rengin Gökmen, Emil Tabakov, Emin Güven Yaşlıçam, Erol Erdinç, Antonio Pirolli gibi şeflerin yönetiminde bir çok senfonik bestelerin dünya prömiyerlerini gerçekleştiren Anjelika Akbar, Rusya, Fransa, Almanya, Baltık cumhuriyetleri, Orta Asya, Hindistan, KKTC, Katar ve Türkiye'de sayısız konserler verdi. Ayrıca pek çok ulusal ve uluslar arası ödülün de sahibidir.

NİKSAR AYVAZ MEMBA SUYU ŞİŞELEME İNŞAATI'NDA BETON OLAYI MEHMET ÖZLÜ

1968-1969 yılları arasında, İller Bankasına (Niksar-Ayvaz Memba Suyu Şişeleme Tesisleri) inşaatını yaptım. Ayvaz suyu sertlik derecesi 0,5 olan bir sudur. Elinizi sabunladığınızda elinizden sabun gitmez, havuzda banyo yaptığınızda cildiniz yumuşacık olur.

İnşaat bitti, fabrika çalışmaya devam ediyor, kabul işlemleri de devam ediyor. İller Bankası Samsun Bölge Müdürlüğü'ndeki arkadaşlardan bir telefon aldım. Bana "binanın çürük olduğuna dair bir şikâyet var, biz beton tabancası ile test yapacağız sen de gel" dediler.

Ben Ankara'dan geldiğimde, Samsun'dan gelen arkadaşlar gitmek üzere idi. Ben ne yaptıklarını sorduğumda; "tabanca testini yaptık fakat netice felaket, beton mukavemeti 60-70 civarında çıktı" dediler. Beynimden vurulmuşa döndüm "mutlaka deneyi yanlış yapmışsınızdır, bir daha tekrarlayalım" dedim. Elime bir çekiç alıp, beton yüzeyi bulmak için bir kolonun sıvalarını kırmaya başladım. Kireç harçlı sıva gri ve mukavemetsiz hali ile kırarken belli oluyor. Ben sıvayı kırıp betonu bulmaya çalışırken "çat, çat" diye demire vurduğumu gördüm. Dikkat edince bunun kolon demiri olduğunu anladım. Sanki hiç beton yoktu ve ben sıva kırar gibi kolon demirine kadar betonu kırmıştım. Sonra dikkatlice baktım, bizim beton adeta ponza taşı gibi olmuştu, delikli ve hafifti. Hakikaten beton mukavemeti 60-70 Kg/cm² civarında çıkıyordu. Halbuki biz güya beton 160 dökmüştük.

Sebebi ne olabilir diye düşünmeye başladım. Önce agrega aklıma geldi, agregada bir şey olabilir miydi? Bize kum-çakıl nakliyesi yapan firmadan, bizden başka kimlere malzeme götürdüğünü öğrendim. Birer birer bütün inşaatlara gittim, anormal hiçbir şey yoktu, binalar sağlandı. Acaba çimentoda bir şey olur mu, fabrikadan o tarihte çıkan ürünlerde bir bozukluk olabilir miydi? Aynı tarihlerde beton döken binalara baktım hiçbir şey yoktu. Acaba suda olabilir miydi? Daha önce Seyit Ömer Kömür Ocağında iş yaparken yüzeysel suları sülfatlı olabileceği için inşaatlarda kullanmamıştım. Ama memba suyunun betona ne zararı olabilirdi ki ?

Üzgün ve ne yapacağını bilemez halde Ankara'ya dönerken yanıma bir şişede Ayvaz Memba suyu aldım. Olanları Genel Müdürlük duymuş bana "binayı yık yeniden yap" diyordu. Müteahhitliğe yeni başlamışım, böyle bir şey yapmaya imkân ve ihtimalim yok, böyle bir şey benim mahvolmam demekti. Elimdeki su şişesini (numuneyi) Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğü'nün Esenboğa yolundaki laboratuvarında tetkik ettirdim ve olayı tetkikleri yapan bayana anlattım. Birkaç gün sonra gelmemi söyledi. Birkaç gün sonra gittiğimde "olayı çözdük" dedi ve anlatmaya başladı.

Biz Fransız usulü sertlik derecesini tespit ederken, suyun içerisindeki kalsiyum ve magnezyum gibi şeylere bakarız. Bunlara bakınca Ayvaz Memba suyunun sertlik derecesi 0,5 çıkar. Hâlbuki bu suyun içerisinde çok miktarda NaCO₃ (sodyum karbonat) var. Normal betonlarda kalsiyum silikatlar oluşur. Siz bu su ile beton yapınca suyun içerisinde bulunan Na (sodyum) elementi kalsiyumdan daha aktif olduğu için kalsiyumu kovar ve sodyum silikatlar oluşur. Bu arada CO₂ çıkar ve betonunuz poroz (delikli) olur. Betonun mukavemeti de düşer. Bunun çaresi de yoktur. Ancak yaptığımız analizlerde suyun içerisinde insan sağlığına zararlı arsenikler de var bilmenizi isterim" dedi, raporu verdi.

Bunun üzerine "binayı yık yeniden yap" diyen idareye gidip durumu anlattım. "Siz bana binayı yeniden yaptırabilirsiniz ama bende suyu size sattırmam" dedim. Mühendislikteki 3 misli emniyetin manasını o zaman gördüm. Biz B 160 betonla yapılan yapılarda emniyet gerilmesini 55 kg/cm² ile civarında aldığımız için binada çıkan 60-70 kg/cm²'lik mukavemet bile yeterli oldu. Binaya çelik bir takım takviyeler yaparak olayı kapatmaya idare ile karar verdik. Ben takviyeleri yaptım, bina bugün bile ayaktadır.

Memba suyu ile beton yapmanın bile, nelere sebep olduğunu gördükten sonra inşaatlarda ne kadar dikkatli olmamız gerektiğini hiçbir zaman unutmamalıyız.

NİKSAR AYVAZ SUYU MEMBA SUYU İNŞAATINDA TECRİT OLAYI

1968-1969 Yılları arasında, İller Bankası'na (Niksar-Ayvaz Memba Suyu Şişeleme Tesisatı) inşaatını yaptım. İnşaatın bünyesinde 50 m³lük kargır su deposu inşaatı da vardı. Memba suları yönetmeliğine göre, su deposu yüzeyinin fayansla kaplanması gerekiyordu. Ben daha önce böyle bir inşaat yapmadığım için, bu işleri daha önce defalarca yaptırmış olan idareye bu imalatı nasıl yapacağımı sordum. "Sen Müttehahsin her şeyi bilmeye mecbursun" dediler bir önerileri olmadı.

Bende kargır duvarı sıvayıp fayansı örttürttüm. Kabul esnasında su sızdırmazlık tecrübesi de yapılıyor. Depo akşamdan ağzına kadar su doldurularak, sabahleyin ne kadar azaldığına bakılıyor. Ben kabulden önce akşamdan depoya su doldurdum, sabahleyin 3 metrelik suyun 1 metresinin kaybolduğunu gördüm. Bu haliyle kabul yaptırmam mümkün değildi. Ben çare aramağa başladım. Meges firmasının İC diye bir ürünü varmış onu tavsiye ettiler. Bu malzeme fayans yüzüne sürülünce çok sağlam bir tabaka oluşturuyordu. Bu malzeme laboratuvarlarda, gıda depolama mekânlarında kullanılıyor ve çok iyi neticeler veriyordu. Bende fayans bir yüzeyde denedim çok iyi neticeler aldım.

Yeteri kadar malzemeyi alıp Niksar'a götürdüm. Benim boya işlerimi yapan devamlı burnu akan, dolayısıyla sümüklü Muammer adlı bir taşeronum vardı. Bunu depoya soktum ve kabul öncesi depoyu boyattım. Muammer arada bir dışarı çıkıyor ve "Abi bu ne biçim boya boyuna benim burnum akıyor" diyordu. Bende "ulan senin burnun her zaman akıyor, boyada bir şey yok" diyordum. Ara sıra kontrol için bende depoya iniyordum. Kabulü yaptırıldı fakat bir zaman sonra yaptığımız boya naylon levhalar gibi fayanstaki ayrıldı. Ben deponun fayansını özenerek yeniden yaptırdım. Ama anladım ki boyama işlemini kuru bir satıhta yapabilseydim netice alacaktım. Hâlbuki depo devamlı ıslak ve rutubetliydi.

Bir gün sınıf arkadaşım Bulut Buharalı ile konuşuyorduk. Yaptığı içme suyu inşaatında depo sızdırmazlığını sağlayamadığını söyledi. Bende hemen arkadaşıma bir iyilik yapmak için başımdan geçenleri anlattım ve Meges firmasının İC markalı ürününü kullanmasını tavsiye ettim.

Bir müddet sonra Bulut ile karşılaştık. "Yaktın beni Mehmet" dedi. "Ne oldu?" diye sordum. Bulutun adamı su deposunu İC ile boya yaparken bir sigara yakmış, yakmasıyla beraber her yer tutuşmuş, adam yanmış, ölümden zor kurtarmışlar. Başına birçok iş açılmış. Ben iyi niyetimle arkadaşıma zarar verdiğim için çok üzüldüm. Bu arada benim inşaatımda da böyle bir şey olabilirdi. Kim bilir nelerle karşılaştırdım.

Sonunda öğrendim ki bu kullandığımız malzeme yanıcı olduğu gibi Solvent bazlı olduğu için buharı zehirleyiciymiş.

Gerçi ben daha sonra aynı malzemeyi çelik su depolarının iç ve dış tecridinde kullandım. Ama, uygulayıcı firma deponun içerisine bir adam indirince beline organ bağlıyor ve her 15 dakikada bir eleman değiştiriyor ve kompresörle devamlı hava basıyordu.

Aradan bu kadar zaman geçtikten sonra neler neler yaşadığımız ve ne badireler atlattığımız bugün bir anı olarak belleklerimizde yerlerini alıyor.

MEHMET ÖZLÜ

ANKARA

mehmetozlu62@yahoo.com

MEHMET ÖZLÜ İLE İLGİLİ www.simturdenge.com da aşağıdaki bilgiler yer almaktadır.

Firmamız bünyesinde, farklı endüstrilerde ve sektörlerde hizmet veren, üç ayrı şirket bulundurmaktadır. Amacımız, konusunda uzmanlaşmış kadrolarla, her zaman en yüksek kaliteyi sunmaktır.

- ▶ [Mehmet Özlü İnşaat - Taahhüt - Ticaret](#)
- ▶ [Denge İnşaat Sanayi ve Ticaret A.Ş.](#)
- ▶ [Simtur Turizm İşletmeciliği ve Ticaret A.Ş.](#)

▶ **MEHMET ÖZLÜ İNŞAAT TAAHHÜT TİCARET**

Mehmet Özlü Müteahhitlik, Mühendislik ve Müşavirlik firması 1966 yılında Yüksek Mühendis Mehmet Özlü tarafından kurulmuş ve birçok başarılı projeye damgasını vurmuştur.

Mehmet Özlü 1962 yılında İstanbul Teknik Üniversitesi İnşaat Fakültesinden mezun olmuş, ve Yüksek Mühendis Ali Rıza Çatık'ın firmasında iki yıl süreyle Şantiye Şefliği görevini yürütmüştür. 1964-1966 yılları arasında vatani görevini tamamlamış ve kendi inşaat firmasını kurmuştur.

Mehmet Özlü firması özellikle taahhüt ve yap-sat cinsi projeler ile sektörde sağlam bir yer edinmiştir. Firmanın kurulduğu zamandan beri tamamladığı işler aşağıda sıralanmıştır.

- Garp Linyitleri İşletmesi Seyit Ömer Kömür Ocaklarında Lojman, Dinamit Deposu, Garaj, Kantar Binası İnşaatları
- Ziraat Bankası Kınık Şubesi Lojmanlı Hizmet Binası İnşaatı.
- İller Bankasına, Nıksar Ayvaz Memba Suyu Şişeleme Tesisi İnşaatı.
- Ankara-Emek Mahallesi 57. ve 61. Sokaklar köşesinde yap-sat cinsi Apartman İnşaatı.
- Ankara da Sağlık Sokak ile Tuna Caddesi köşesinde yap-sat cinsi Apartman İnşaatı.
- Ankara da Necatibey Cad. No:21.de 42 daire, 5 mağazalı yap-sat cinsi İşhanı İnşaatı.
- PTT. Nato Baş Mühendisliğine 19 adet Radyo Link ve 1 adet Lojman Binası İnşaatları.
- [Ziraat Bankası Genel Müdürlüğü Restorasyon](#) İnşaatı.
- Bayındırlık Bakanlığına, Bolu-Düzce Ticaret Lisesi İnşaatı.
- Bolu-Düzce Ticaret Lisesinin İkmal İnşaatı.
- O.D.T.Ü. Hazırlık Okulu ve İdari İlimler Binası İnşaatları.
- M.K.E. Kurumuna Mamak Gaz Maske Fabrikası 24 Daireli Lojman Binası İnşaatı.
- M.K.E. Kurumu Barut Fabrikası Müdüriyet Binası İnşaatı.
- M.K.E. Kurumu Amasya Ambalaj Makinaları Fabrikası (Ağır Sanayi) İnşaatı.
- Ankara'da [İzmir Caddesi ile Necatibey](#) Caddesinin köşesinde 3 katlı, 2 mağazalı, 24 daireli yap-sat cinsi iskan inşaatı
- Ziraat Bankası Osmaniye Lojmanlı Hizmet Binası İnşaatı.
- Botaş Pompa İstasyonları Hizmet Binaları İnşaatı.
- 225 Daireli [Ziraat Mühendisleri Yapı Kooperatifi](#) İnşaatları.
- Emlak Bankasına, Çanakkale de 80 daireli Toplu Konut İnşaatı.
- Emlak Bankasına Çanakkale de 120 daireli Toplu Konut İnşaatı.
- Kuzgun Sokak No:82. de yap-sat cinsi Apartman İnşaatı.
- Kuzgun Sokak No:84.de yap-sat cinsi Apartman İnşaatı.
- Ziraat Bankası [Denizli Merkez Şube](#) İnşaatı.
- Ziraat Bankası Erzurum Merkez Şube ve Bölge Müdürlüğü Binası İnşaatları.
- TCDD Personeli Yardımlaşma Vakfı Ankara Hizmet Binası İnşaatı.

► DENGE İNŞAAT SANAYİ VE TİCARET A.Ş.

1989 yılında Mehmet Özlü ve ortakları tarafından kurulmuş olan Denge İnşaat Sanayi ve Ticaret Anonim Şirketi birçok başarılı projeye imzasını atmıştır. Özellikle toplu konut yatırımları ve lüks konut inşaatı üzerinde özelleşen firma, birçok aileyi ev sahibi yapmıştır.

Firmanın Ankara Yıldız'da tamamlamış olduğu 150 daireli [Nilkent Sitesi](#) çağdaş yaşam olanakları ve kalitesiyle türünün Ankara'daki ilk örneklerinden biri olmuştur. Daha sonra Ankara'nın ORAN semtinde [Çift Konaklar Sitesi](#)'ni bitiren Denge İnşaat, modern ama bir o kadar da değerlerine sahip çıkan bir yapı üslubuyla lüks konut inşasına devam etmiştir. En son olarak 6 blok ve 260 daireden oluşan [Simkent Sitesi](#)'ni tamamlayan firma, otoparkları, yeşil alanları, çocuk parkları ve alış-veriş imkanlarıyla Ankaralıları kent içinde uygar ve huzurlu bir yaşam sunmaktadır.

Firma halen yatırımlarını Ankara içinde ve dışında emlak sektöründe sürdürmekte; kalite ve güvenilirliği bir arada sunmaktadır.

► SİMTUR TURİZM İŞLETMECİLİĞİ VE TİCARET A.Ş.

1986 Yılında kurulmuş olan SİMTUR ülkemize turizm sektöründe hizmet vermektedir. Firmanın Ankara, Antalya ve Kuşadası bölgelerinde turizm yatırımları devam etmektedir.

Kuşadası'nda sahibi bulunduğu 4 dönüm arazi üzerine, 200 yatak kapasiteli bir otel projesini hazırlamakta olan firma, her zaman yenilikçi ve çağın ilerisinde hizmeti kendine ilke edinmiştir.

Firmamız 2005 yılında, inşasını tamamladığı [Midas Hotel](#) i hizmete sokmuş ve işletmesini üstlenmiştir. 65 oda ve 150 yatak kapasiteli otel, Ankara'nın kalbinde konuklarına 4 yıldızlı bir konfor sunmaktadır. Meclise, Kızılay'a ve Tunalı Caddesine yürüme mesafesinde bulunan Midas Hotel, teknolojik olanakları, güler yüzlü hizmet anlayışı, özenle tasarlanmış mekanları ve benzersiz terası ile Ankara'nın sayılı otellerinden biri haline gelmiştir. Web üzerinde www.hotelmidas.com adresinden otelimiz hakkında detaylı bilgi edinebilirsiniz.

Simtur A.Ş. 2000 yılında Antalya - Side'de, Park Side Hotel'i satın almış ve işletmesini üstlenmiştir. [Park Side Hotel](#) 200 yatak kapasitesi ve 20 apart dairesi ile yerli ve yabancı turistlere hizmet vermektedir. 450m2 yüzme havuzu, kapalı ve açık restoranları, konforlu odaları, havuz barı, spor tesisleri ve güler yüzlü personeli ile Side'nin örnek tesislerinden biri olmuştur. Park Side Hotel hakkında detaylı bilgiyi www.hotelparkside.com.tr adresinden edinebilirsiniz.

Simtur A.Ş. her zaman kaliteli ve güvenilir hizmeti kendine ilke edinmiş olup, saygın bir oteller zinciri kurmayı hedeflemektedir.

İŞİMİZ BU, İNŞAATLARA DEVAM ARIF MİRAP

Bu yaşta, bu istek, bu enerji, böyle güzel işlerle uğraşmandan dolayı seni kutluyorum. Ben henüz emekli olmadım, kendimi emekli etmedim, koşuşturmaya devam ediyorum. Vakit buldukça da değerli arkadaşlarımın gönderdikleri iletilere bakıyorum.

Senin WEB Siteni de detaylı ziyaret edeceğim. Bazı tatsız durumlar oluşsa da (Hans olayı) şevkin kırılmasın çalışmalarının devamını dilerim.

Ben de konuşmamız üzerine yaptığım inşaatların bir listesini çıkardım. Onu sunuyorum. Alakana ve zahmetlerin için teşekkür ediyorum. Yanaklarından öpüyorum

14.02. 2011 Kayseri

arif@mirapinsaat.com

Sevgili Mehmet Bildirici,

Yanlış anlamamdan dolayı eksik bilgi göndermişim. Affını rica ediyor yanaklarından öpüyorum.

1939 yılında doğduğum, Kayseri’de Orta Öğrenimimi tamamlayarak, 1957 yılında İTÜ İnşaat Fakültesine kaydoldum derken o gençlik dönemindeki üniversite talebelik anılarımı hatırlamadan geçemedim.

* Sevgili Halil Çalım ile **Arap / Yahudi** cebelleşmelerimiz,

* Sevgili, Celalettin Çiftçi’nin (dh/dx) sembolünü Sayın Cemil Hocanın deyiimiyle yorumlamaları,

* T4 otobüsü ile yurda dönerken yolcuların ağır ilerlemeleri üzerine sevgili A.İhsan Çalış’ın “**İlerleyelim beyler, Şantiye Tekniği dersinde değiliz** “ uyarıları,

* “**Cadillac ile İkizleri** “ ve “ **Rum dilber Despina**’yı hatırlamayanımız var mı ?

* Her vapur sesiyle sevgili Atalay Tarhan’ı amansız aramalarım,

* Sevgili Mustafa Gür’ün, hanım yürüyüşü ile dikkatlerimizi çekmesi,

* Teneffüs aralarında arkadaşların iddialı para maçları,

* Sevgili A.ihsan Çalış’ın toprak dersi teneffüslerinde “ **Almanya’nın harpten sonraki hali**“ni simgeleyen slayt izletmeleri,

* Sevgili Ata Erol Enacar’ın fırtınalı havalarda sevgili Güngör Ergin’e “**Aman uçacaksın ceplerine taş doldurdun mu? !** “ hatırlatmaları,

* Sevgili İsmail Taşocak’ın her sabah dedesinin böreklerinden bol miktar yiyerek, akşama kadar serinlemek için yüzüne su serpmesi,

* Sevgili Rana Vedat Ekici’nin yabancı büyükelçilerin isimlerini esprili telaffuz edişi, gibi güzel anılarla dolu beş yıllık tahsil hayatımın sona ermesi ile sevgili Ömür Önder ve Hıncal Ant’ın takım komutanlığı yaptıkları İstihkam okuluna girdim, sonra da meslek kurası çekerek askerliğimi 1963 yılında Kayseri’de tamamladım. Akabinde evlendim. Bu evlilikten bir kızım, iki oğlum ve üçü kız beş torunum oldu.

Bir yıl şantiye şefliğinden sonra Müteahhitliğe başladım. Kurmuş olduğum “ **Mirap İnşaat Ltd. Şt.** “ ismi altında hala çalışmaya devam etmekteyim.

Bu güne kadar

* (Sevgili Mehmet Bidirici kardeşim, iş bitirmelerimi sana iletmiştim.

Lütfen buraya aktariver.)

Kayseri ve İstanbul'da çeşitli konut inşaatları
Ortaokul, Lise, Çok Programlı Lise, Teknik Lise
Kayseri İller Bankası Bölge Binası ve lojmanları
Çukurova Üniversitesi Yurt Binası
Kayseri Özel Koleji Kaba inşaatı
Mersin ek bina kampus alanında
Kapalı Çarşı, Spor salonu, özel kolej ilavesi
Bitlen TÜbitak Binası
Teknokent binaları
işlerini tamamladım.

1015 adet
8 adet

6 adet

Bu arada biz 62 mezunları için gayretlerini esirgemeyen, takdire değer çalışmalarda bulunan Sevgili Necdet Ersoy, Rana Vedat Ekici, Mehmet Bildirici ve tüm emeği geçen arkadaşlarımıza teşekkür ve sevgilerimi yolluyorum.

Mezuniyetimizin 50. yılı yaklaşırken, geriye baktığımda şüphesiz bazı hatalarım olmuştur. Fakat bunlar asla vicdanımı sarsacak, utandıracak seviye de değildir.

Tabii ki kar amaçlı çalıştım ama doğru bildiklerimden zarar etme pahasına da olsa asla taviz vermedim. Faaliyetlerim de bütün arkadaşlarım gibi kendimden çok İTÜ'nün saygınlığına gölge düşürmemek için gayret sarf ettim. Bu münasebetle bizleri yetiştiren saygı değer hocalarımızı da şükranla yâd ediyorum.

Ne yazık ki birçok sevgili arkadaşımız aramızda değiller. Onları rahmetle anıyorum.

Değerli 62'li arkadaşlarım, daha nice yıllara birlikte sağlık ve mutlulukla ulaşmamızı diliyor, sevgilerimi sunuyorum.

ARİF MİRAP
KAYSERİ

HAYAT HİKÂYEM MUSTAFA CEMİL DİNÇ

Mehmet Bey

Öncelikle selamlarımı sunarım.2010 yılı itibariyle güncellenmiş olan 1962 yılı İTÜ mezunları albümünüzde, 2002 yılına kadar yazılmış olan, benimle ilgili kısma ilave olarak bugüne kadar ki kısmını sunuyorum. Ancak,1983 S.Arabistan'dan önce, 1971-1983 arası atlanmış.

1971 de Elazığ YSE den askere gittim askerlik dönüşü 1973 de Antalya YES Bölge Müdürlüğünde Bölge Müdür Yardımcısı olarak görev yaptım.1979 sonunda devlet memurluğundan istifa ederek İstanbul da özel sektörde civata imalat işinde çalıştım.

1981de Erdek Nato Limanı mendirek İnşaatı'nda şantiye şefi olarak çalıştım. Mendirek işi bitince çalıştığım şirket (ENKA taşeronu) Kıbrıs Girne limanı dalgakıran işini aldı. Oraya gitmeye hazırlanırken, Suudi Arabistan'da iş yapan bir arkadaşın teklifi üzerine1983de Suudi Arabistan'a gittim.

Orada 2 sene Villa ve Medine Belediyesi'nden ihale ile park bahçe tanzimi işi yapan Suudi şirketinde çalıştım. Bilahare 1999'a kadar şehir içi ve şehir dışı asfalt yol-köprü yapım işlerinde şantiye şefi olarak çalıştım.

1999 yılı sonunda Suudi Arabistan'dan kesin dönüş yaparak İstanbul'a döndüm.

2000 yılı Temmuz ayında, önceden görev yaptığım ve memleketim olan Elazığ da Köy Hizmetleri il Müdürlüğü'nde mühendis olarak çalışmaya başladım. Gayem, Emekli Sandığı'ndan emekli olmuştum. Burada 4 yıl görev yaptıktan sonra 2004 Eylül ayında 65 yaş haddinden emekli oldum. Elazığ da yaşamayı tercih ederdim, ancak iki oğlum İstanbul'da ikamet etmeleri sebebiyle, emekli olunca İstanbul'a yerleştim ve orada ikamet etmekteyim. Eşim Mefkure ev hanımıdır.1964 doğumlu Mehmet Hulusi Marmara üniversitesi işletme mezunu ve İstanbul'da Çolakoğlu Metalurji firmasının muhasebe servisinde çalışmaktadır. 1968 doğumlu oğlum Osman Marmara Üniversitesi Tekstil Mühendisliğinden mezun olup, bir tekstil firmasında çalışmaktadır.

Adres: Acıbadem, Ata sokak, Orkide Ap. B Blok, daire 51 Kadıköy - İstanbul

cemil.dinc5@hotmail.com

0 216 428 1878

cemil.dinc@gmail.com

0 535 256 2834

MESLEKİ ANI

H. USLU ARABOĞLU ÇORUM

1969-1970 Yılları arasında, DSİ beni bir BM bursuyla ABD ye göndermişti. Amerika'nın NORTH CAROLINE eyaletinde, CHAPELL HİLL kasabasında, ÜNİVERSİTY OF NORTH CAROLINE'nin SCHOOL OF PUBLIC HEALTH de okul dekanı Prof Dr OKUN (yazdığı 2 ciltlik çevre kitabı Türkçeye çevrilmiş olup üniversitelerde ders kitabı olarak okutulmaktadır) aynı zamanda BM advisor'u olup, az gelişmiş ülke mühendislerine özel bir SAĞLIK MÜHENDİSLİĞİ TASARIM PROGRAMI düzenlemiş, o programa katılmam istenmişti.

Ben o sıralarda, DSİ 5. Bölge Müdürlüğü Planlama Grup Amiri Yardımcısı olarak, ABD'li CAMP-HARRİS MESERRA firmalar gurubunca yapılmakta olan ANKARA İÇMESUYU PLANLAMA PROJESİ'nin denetimini yapmakla görevliyiz. Planlamadan sonra Tasfiye Tesisi kati projesi yapılacak, DSİ beni bu göreve hazırlıyor. 6 ay İngilizce kurslarına katılmışım, bu proje kapsamında 3 ay da BOSTON'da rahmetli arkadaşımız TURHAN ŞENOGULLARI ile birlikte çalışmışız, bilgisayar ile planlama çalışmalarının nasıl yapıldığını anlamaya çalışıyoruz. Adamlar önümüze bir bilgisayar çıktısı koyuyorlar en uygun çözüm bu diyorlar, nasıl kontrol edeceğiz. Rahmetli TURHAN çok iyi bir mühendisti çalışkandı. Birlikte adamların bilgisayar ile yaptıkları çoklu baraj işletme çalışmalarını elle yeniden yaparak kontrol etmiştik. Bu vesileyle, çalışmalarda bilgisayar kullanılmasının kolaylığını bire bir görmüş, mezun olduğumuz İTÜ de bu teknolojilerin öğretilmemekte olmasının eksikliğini hissetmiştik.

ABD de bir sömestre bu Sağlık Mühendisliği tasarım programına katılırken, bu üniversitenin su kaynakları planlama konusunda da çok meşhur olduğunu Bölüm başkanı Prof HUFSCHMİT'in 1960'lı yıllarda, ABD de bilgisayar ile su kaynaklarının planlaması yapmanın doğruluğunu araştırmak için yapılan çok özel bir çalışmanın,12 bölüm başkanından biri olduğunu öğrenmiştim. BM'yi ikna ederek, bursumun kalan kısmını burada bu üniversitede su kaynaklarının bilgisayar ile planlama derslerini görmek üzere üniversitede kalmıştım.

Bu özel çalışma çok enteresandır, ABD nin en meşhur mühendislerinden bir çalışma gurubu kurulmuş ve bunlara fiktif bir su kaynakları planlaması projesi verilmiş, bu gurup 2 senelik bir çalışma sonunda en uygun çözüm diye bir proje geliştirmiş. Aynı proje bilgisayar programı kullanılarak çok daha kısa bir sürede aynı neticeye ulaşmış.

Bu çalışmalar DESIGN OF WATER RESOURCE PLANİNG adlı bir kitapta toplanarak yayınlanmış olup, ABD de ilgili üniversitelerde ders kitabı olarak okutulmaktadır.

İşte bu maksatla almakta olduğum sistem-analiz dersinde hocamız Mr. MOREAU ile aramızda enteresan bir olay geçti.

Bilgisayar ile planlama yapılırken de tecrübeli mühendisin çok önemi var. Bilgisayar bir takım hesapları hatasız ve kısa sürede yapıyor, ama mühendisin ona verdiği sistemi çalışıyor. İşte sistem analiz dersi bu sistemi oluşturmakta mühendise yardımcı olacak teknikleri öğretiyor. Mr MOREAU sınıfı 6-7 kişilik guruplara böldü ve 2 nehir-4 şehir su temin projesinin bilgisayara verilecek ana iskeletini yapma görevini ev ödevi olarak verdi. Ben de bir guruptayım misafir öğrenci-onlar asil bir akşam toplandık, kimse bir şey öneremiyor. İnisiyatifi aldım, ANKARA İçmesuyu Projesi kapsamında Tasfiye Tesisleri yer seçimi konusunda yapılan detaylı çalışmalarını vaktiyle iyice incelemiştim. Oradan aklımda kalan prensiplerle projenin ana iskeleti şöyle olmalıdır diye bir şema çizdim, sonra bunlar pis su deşarjlarına önem verirler diye bir – iki süsleme daha yaptım, başka bir fikir öneren de olmayınca, herkes şema mı imzaladı. Birisi, ertesi gün teklimizi hoca ya ilettili.

İki hafta sonra, HOCA derste bizim guruptan şemayı kimin önerdiğini sordu. Herkes sus-pus, bir acayıklık var. "Ben önerdim" diye ayağa kalktım. Birazda korkuyla "ama kimse de itiraz etmedi" dedim.

Hoca bilgiç bir tavırla:

-Siz misafir öğrencisiniz değil mi? dedi -- Ben evet dedim

-Daha önce ABD de bulundunuz mu? dedi- Evet dedim.

-Bir mühendislik firmasında mı? çalıştınız “ dedi. Evet dedim.

-Bu firmanın adımı ? dedi “ Hayır, bu firmayı ilk defa duyuyorum, ben 9 ay önce BOSTON da CAMP firmasında çalışmıştım “dedim.

Hoca şaşırды ne diyeceğini bilemedi bu defa ben sordum.

“Hocam bunları niçin soruyorsunuz” dedim

-“ Çünkü,size verdiğim ödev hakiki bir projeden alınmaydı,.....firması 2 senelik bir çalışma sonrası sizin önerdiğiniz aynı çözümü önermişti, dolayısıyla sizin bu projede çalışmış olduğunuzu sanmıştım “ dedi

Birden sınıfta prestijim arttı, Amerikalı öğrenciler dersten sonra gelip beni tebrik edip, hangi üniversitede okuduğumu, hangi firmada çalıştığımı sordular.

Bu ABD de kendim, mezun olduğum okul, ve çalıştığım firmam DSİ için en büyük başarıım oldu diyebilirim.

BİR CEZAYİR ANISI USLU ARABOĞLU

Yıl 2006, DSİ Gümüldür Kampı, emekliler devresindeyiz.1993 de bir kalp rahatsızlığı neticesi DSİ den emekli olmuş, Çorum da ortağı olduğum bir Tavukçuluk İşletmesi ile eğleniyorum.

ERDAL TÜRDÜ den bir tel: USLU ne haber nasılsın?, ne yapıyorsun diyor, hiç bol bol denize girip briç oynuyoruz diyorum.

Yahu sen GALATASARAY LİSESİ mezunu değil miydin? diyor “evet “ diyorum. Bak arkadaş, ben NUROL'un CEZAYİR Bölge Sorumlusuyum. Burada büyük bir baraj yapıyoruz, ancak mukavele Fransızca, kontrol teşkilatı da Fransız. Acele Fransızca bilen tecrübeli bir İnş müh ihtiyacım var. Turist rehberliğinden gelmiş bir sürü tercümanım var ama, teknik lisansı anlamıyorlar bana saç-baş yolduruyorlar, hiç olmazsa birkaç ay gelsen de şu mukaveleyi bize bir anlatabilsen diyor.

Bir işe yarayacak olmanın heyecanı ile ”karga gibi olmamak“ için, biz eşim GÜLSEREN ile Temmuz ayı sonlarında CEZAYİR'e uçtuk. Çok güzel bir Baraj Şantiyesi, CEZAYİR başşehre 20 km, 200 civarında Türk personel çalışıyor, hepsi işinin ehli, zaman mesai mefhumu yok, günde 24 saat ayda 30 gün çalışılıyor. ERDAL tam bir şantiyeci, Cezayir'li kontrol teşkilatının birde Fransız –Yunan ortak danışmaları var, nefes aldırıyorlar. Yemekler mükemmel, aşçılar MENGEN'li, tek endişemiz “teröristler”.

Bilindiği gibi 1992 de seçimi kazanan radikal dincilere “İlerici ORDU” iktidarı vermeyince radikal dinciler mutedil İslamcılar evlerinde katletmeye başlamışlardı. ORDU bunu önlemek için çok sıkı tedbirler almış- bütün şehir giriş-çıkışlarında 24 saat bariyerler de elleri makineli tüfekli askerler yol kontrolü yapıyor, Bize ilk öğretilen böyle bir kontrol noktasına yaklaşırken, yavaşlanıp, gece ise iç lambaları yakıp, isteneni yapmak, asla pasaportsuz dolaşmamak, kaçma vs durumunda adamların silah kullanma yetkisi varmış. Koca baraj şantiyesinin, sadece büro ve lojmanlar bölümünün etrafı 2 m. yüksekliğinde beton perde ile çevrili ve her köşe de gözetleme kulelerinde eli silahlı askerler 24 saat nöbet tutuyor. Onlarda baraj da kalıyor, bir koğuşları var, ve maaşlarını müteahhit ödüyor,ama bunu istihkaka koyup bedelini geri alıyor.

Biz bütün gün, kah şantiyede kah büro da çalışırken vaktin nasıl geçtiğini fark etmiyoruz, ama GÜLSEREN bir gün, takriben 1 ay falan sonra, isyan etti, “ya buraya yüzme havuzu yaptırın veya beni bir plaja götür” dedi.

Erdal’ın Ankara da olduğu bir Cuma (tatil günü), Şantiye Şefi’nin Nisan cipini alıp, arkadaşların tavsiye ve tarifi ile 25 km uzaktaki SCHERATON otelinin plajına gittik. Deniz berbat, ama havuz da var, kaliteli bir yer, akşama kadar güzel vakit geçirdik, ama dönüşü, geldiğimiz yoldan değil de, ters istikametten, başka yerleri de görelim diye biraz uzatarak yapmak istedik. Fakat trafik tıkanı, elimizde internet den indirdiğimiz uyduruk bir harita var ama karanlık bastırdı, yol işaretlerini göremez hale geldik, birden kendimizi hiçbir vasıtanın geçmediği bir yolda bulduk, yolun iki tarafı adam boyu kamışlarla dolu, tam saklanılacak yerler ve birden teröristler aklımıza geldi. Bizim kılık kıyafetimiz de, hiç dini bütün Müslüman gibi değil, ikimizde kısa şort ve terlikleyiz. Haritaya göre BARAJA sapacağımız yerlere yakın olmamız lazım ama hiçbir levha yok. İlerde bir ışık ve evler gördüm, ana yoldan sapıp, o ışığa doğru gidip birilerine yolu soracağım. Filvaki, bir elektrik direği altında 4-5 fellah (Cezayirli köylü) ayaklarında terlik üstlerinde entari, başlarında takke, sakallı esmer tipler, bir kamyonetin yanında konuşuyorlar. GÜLSEREN yanımda durma diye yalvarıyor, ama ben adamların yanında durup, pencereyi de indirip, aklımda hazırladığım en doğru gramerle” af edersiniz acaba bana DUERA baraj yolunu tarif eder misiniz?“diye sordum. Hepsi birden bana bir şeyler söylediler ve aynı anda sustular. Bu bana bir cevap gibi değil, bir soru gibi geldi sanki benden ilave bilgi istiyorlar gibi, hep bir ağızdan konuştuklarından mı yoksa benim Fransızca anlama yeteneğim eksikliğinden mi, yoksa onların Fransızcalarının kötülüğünden mi hiçbir şey anlamamıştım. Sadece lafların arsında bir Turqui kelimesini seçer gibi olmuşum, ama kararsızım, beden ne söylememi bekler ki bunlar diye düşünürken arkadaki adamlardan biri elini sallayarak, sanki hadi bunu da bilme dercesine ”ATATÜRK-ATATÜRK “ diye bağırdı.

Birden kafamda şimşekler çaktı. Muhtemelen DUERA Barajı’nın TÜRKLER tarafından yapıldığı biliniyor, çünkü civardan yüzlerce işçi çalışıyor, ve siz orda çalışan Türklerden misiniz diye soruyor olmalılar.

EVET-EVET biz Türk’üz, Duera barajında çalışıyoruz” diyorum ve bana yolu tarif ediyorlar, bir sonraki yoldan sapmam lazımmış, teşekkür edip ayrılıyoruz. Yolda “Hanım diyorum, bizi ATATÜRK kurtardı. Afrika’nın ücra bir köyünde Türklük ve ATATÜRK özdeşleşmiş, onu orda bile biliyor ve sayıyorlar.

Erdal gelince olayı anlatıp, niye yollara kavşaklara DUERA Barajı diye tanıtım levhası koydurtmadın diye çıkıştım. ”Teröristlere yol mu tarif edecektim” diye karşılık verdi. Canın sağ olasin sevgili Erdal.

EMRE ŞEN

GÜNGÖR ŞEN'İN OĞLU

İlk müzik eğitimini [TED Ankara Koleji](#)'nde okurken aldı. Profesyonel müzik hayatı ise [Hacettepe Üniversitesi](#) Devlet Konservatuarı'na geçmesiyle başladı. [Piyano](#) eğitimini Ankara'da Prof. Nimet Karatekin ve Prof. Ersin Onay'la, [Roma](#)'da Marcella Crudeli ile, [New York](#)'ta Oxana Yablonskaya'yla ve [Londra](#)'da Kevin Kenner ile yaptı.

Piyano eğitimine, 13 yaşında, Nuriye Arıkan'dan özel piyano dersleri alarak başladı^[2]. Emre Şen 1986 yılında Hacettepe Üniversitesi Devlet Konservatuarı Yarı Zamanlı Piyano Bölümü'ne girdi ve bir yıl boyunca Prof. Nimet Karatekin'le çalıştı. 1987 yılından itibaren, [Bilkent Üniversitesi](#) Müzik ve Sahne Sanatları Fakültesi Piyano Bölümü'nde Prof. Ersin Onay ile çalışmalarına devam etti. 17 yaşında katıldığı İstanbul Mozart Yorum Yarışması'nda Birincilik Ödülü kazandı ve Avusturya Kültür Ofisi'nce gönderildiği Salsbourg Mozarteum Yaz Okulu'nda ünlü Polonyalı pedagog Andrej Jasinski ile çalıştı. [Bilkent Üniversitesi](#)'nde 8 yıl boyunca sürdürdüğü eğitimi boyunca BASO (Bilkent Akademik Senfoni Orkestrası) eşliğinde konserler ve resitaller verdi.

1995 yılında kazandığı 5. Roma Uluslararası Piyano Yarışması Birincilik Ödülü, Emre Şen'e Avrupa'da bir konser turnesi imkânı sundu ve bu dönem İtalya basını onu "piyanonun şeytani meleği" olarak tanımladı. Aynı yıl kazandığı bursla Paris École Normale de Musique piyano bölümüne girdi. Bu süreçte, çalışmalarını İtalyan Piyanist Marcella Crudeli ile Roma'da sürdürdü ve Paris'teki okulun "Diplôme Supérieur de Concertiste" sınıfını piyano ve oda müziği dallarında birincilikle bitirdi. İki yıl sonra bu sınıfın birincileri arasında yapılan seçmelerde Albert Roussel Komitesi tarafından yine birincilik ödülü aldı.

1998 yılında bir yıl boyunca Amerika'da, New York'ta, Oxana Yablonskaya ile çalışan Emre Şen, lisans diplomasını 2000 yılında Üstün Yetenekler Yasası kapsamında Eskişehir Anadolu Üniversitesi Devlet Konservatuarı'ndan Sanat Teşvik Ödülü alarak aldı. Lisans üstü eğitimini, Amerikalı piyanist Kevin Kenner'la çalışarak, Londra'daki Kraliyet Koleji'nde üstünlük derecesi ve konçerto dalında birincilikle tamamladı.

Emre Şen, Türkiye'de İstanbul Müzik Festivali başta olmak üzere Ankara ve Anadolu Festivalleri'nde solo ve orkestra eşliğinde konserler verdi. Rusya, Almanya, İtalya, Fransa, İngiltere, İsrail, Polonya, Bulgaristan, Meksika, Avustralya ve Japonya'da verdiği konserler sonrasında yabancı basında kendisinden övgüyle söz edildi. 2001 yılında BBC Filarmoni Orkestrası, İş Bankası'nın etkinlikleri kapsamında Türkiye'de yapacakları konser için bir yarışma düzenledi. Viyolonsel, keman ve piyano dallarında katılan adaylar arasından seçilen Emre Şen, İstanbul'da BBC Filarmoni Orkestrası'yla Tschaikovsky'nin Birinci Piyano Konçertosu'nu seslendirdi ve bu konser İngiltere BBC3 radyo kanalında yayınlandı.

Emre Şen, 2000 yılından itibaren katıldığı çalışma gruplarından esinlenerek, modern bir piskoterapi ekolü olan "Gestalt" yaklaşımıyla, müzisyenler için bir çalışma yöntemi geliştirdi. Bu grup çalışmasını, Gestalt terapi yöntemlerini müzisyenlerin yaratıcı potansiyellerini ifade etmeleri yolunda kullanarak oluşturdu. Bu doğrultuda 2008 yılından beri İngiltere'deki York Psikoterapi Enstitüsü'nde yüksek lisans düzeyinde yarı zamanlı Gestalt Psikoterapi eğitimine devam etmektedir.

Halen [Bilkent Üniversitesi](#) Müzik ve Sahne Sanatları Fakültesi'nde Piyano Bölümü Koordinatörü ve öğretim üyesidir.

Ödülleri [\[değiştir\]](#)

- 1990 – İstanbul, Mozart Yorum Yarışması Birincilik Ödülü
- 1995 – İsrail, Tel Hai Uluslararası Piyano Yarışması İkincilik Ödülü
- 1995 – Roma, Uluslararası Piyano Yarışması Birincilik Ödülü ve Jüri Özel Ödülü
- 1996 – İtalya, Rachmaninoff Uluslararası Piyano Yarışması Morcone İkincilik Ödülü
- 1996 – Fransa, Francis Poulenc Uluslararası Piyano Yarışması İkincilik Ödülü
- 1997 – Fransa, École Normale de Musique de Paris - Diplôme Supérieur de Concertiste Birincilik Ödülü
- 1999 – Fransa, École Normale de Musique de Paris Diplôme Supérieur de Concertiste Birincileri Albert Roussel Birincilik Ödülü
- 2000 – Türkiye, Frederick Chopin Uluslararası Piyano Yarışması İkincilik Ödülü
- 2001 – İstanbul, BBC Filarmoni Orkestrası Solist Seçmeleri Birincilik Ödülü
- 2003 – Londra, Jacques Samuel Piyano Yarışması Üçüncülük Ödülü
- 2004 – Londra, Royal College of Music Konçerto Yarışması Birincilik Ödülü

Klasik Müziğe ve sanata tutkumdan dolayı, GÜNGÖR ŞEN'den oğlu hakkında hep bilgi aldım. Konserleri ile CD leri devamlı bana aktardı.

Ancak bu defa devamlı aramama rağmen sevgili arkadaşım GÜNGÖR ŞEN'e ulaşamadım.

TARİHTE BÜYÜK KADIN MATEMATİÇİLER
EM. PROF. DR. SELMA SOYSAL
MATEMATİK HOCAMIZ

HYPATIA (370-415)

Mısır İskenderiye'li astronom ve matematikçi THEON'un kızıdır. Bilim zerafeti olduğu kadar, güzelliği ile de ünlü olan bu filozof ve matematikçi olan bu Grek Hanım Atina'da eğitimini tamamladıktan sonra İskenderiye'ye yerleşmiş ve orada bir okul açmıştır. Zamanında yaşayanlarca İsidoros'un eşi olduğu söylenmişse de bunda bir yanlışlığı olduğu sanılmaktadır.

Çünkü güvenilir kaynaklara göre Hypatia hiç evlenmemiştir. Babasından aldığı sağlam fikir yapısı ile kendisini Platon'un (Eflatun) izinde buldu, ve İskenderiye'de PLATON, ARİSTO, ve Suda gibi diğer filozofların üzerine açık dersler verdi. En önemli öğrencisi SYENESIOS'dur.

Sonradan büyük filozof olan bu öğrencisi ona hayranlığını ve ilmine duyduğu takdirlerini bildiren pek çok mektup yazmıştır. Bu mektuplar Felsefe tarihi kitaplarında bugüne kadar gelmiştir. Buna karşın DAMASKIOS ve onun hocası ISIDOROS, Hypatia için filozof olarak büyük takdirlerini söylerken, İskenderiye'deki PLATON geleneğinin etkisinde kalmayıp kendi kararını verseydi, geometride daha ileri olurdu fikirlerini ileri sürmüşlerdir.

Hypatia, çeşitli bilim dallarında çalışmış, yaratıcı olmaktan çok bir eleştirmen ve yorumcu (commentator) idi. Astronomik tablolar, APPOLONIUS konik kesitleri ve Diophant üzerine yorumları vardır. Hypatia'nın en parlak zamanı İmparator ARCADIUS'un dönemine (395-408) ve 415 yılında trajik ölümü onun halefi (II. Theodosius) devrine rastlar.

Hypatia'nın İskenderiye'deki yeni Platonculuğu yansıtan felsefesi, yaklaşımı bakımından Atina Okulu'na göre daha araştırmacı ve bilimsel nitelikteydi, ayrıca Atina Okulu kadar mistik eğilimler taşıyordu.

Hypatia, pagan olarak kalmıştır. Büyük ölçüde putperestlikle özdeşleştirilen bilimi temsil ediyordu. 415 yılında Hıristiyanlar tarafından feci bir şekilde öldürülmüştür.

Büyük İskender tarafından kurulan kentin çok ünlü kütüphanesi yer almakta idi. Hypatia buraya devam edenler arasındadır. Maalesef bu kütüphane fanatikler tarafından yakılmıştır. (Mısır'ın Arap Orduları tarafından alınması sırasında MB)

İlk çağın tek bilim kadınıdır. İskenderiye Kütüphanesi'nden yayılan son ışıktır.

SONJA KOWALEWSKY (1850-1891)

15 Ocak 1850'de Moskova'da aristokrat bir ailenin kızı olarak doğan Sonja Korvin Kroukowska, küçük yaşından itibaren matematik çalışmaya başlamıştı. Sonja'nın yurt dışında öğrenim görme arzusu onu Almanya'nın Heidelberg Üniversitesi'ne götürdü. E.T. Bell'e göre bu çok yetenekli genç kız, yalnız yeni zamanların en yüksek kadın matematikçisi değil, aynı zamanda kadının özellikle yüksek öğretimdeki yeteneksizliği fikrine karşı, bağımsızlığa kavuşması cereyanının önderi olmuştur.

1869 sonbaharında 19 yaşında göz kamaştırıcı bir genç kız olan Sonja, Heidelberg'de Leo Königsberger'in eliptik fonksiyonlar, Kirchoff ve Helmtotz'ın fizik derslerini izler. Weierstrass'ın ilk öğrencilerinden olan Königsberger durmadan Sonja'ya hocasını methediyordu. Sonja Weierstrass'ın ilminden yararlanmak için onunla konuşmaya karar verir. 1870'lerde evlenmemiş kız öğrencilerin durumu bir bakıma anormal görüldüğünden, Sonja dedikodulardan kaçınmak amacıyla "şeklen evlilik" denilen bir anlaşma yaparak, Almanya'ya giderken kocasını Rusya'da bırakır.

Weierstrass'a başlangıçta evli olduğunu söylemez. Weierstrass'ın öğrencisi olmak arzusuyla Berlin'e gittiğinde Sonja yirmi yaşında, canlı, kararlı ve çok ciddi idi. "Weierstrass hiç evlenmemişti, ama güzel bir kadının ayağına gelmesiyle sıvışıp gidecek kadar ürkek bir bekâr değildi." diyor Bell.

Hypatia, Charles William tarafından yapılmış resmi (1885)

Sonja aynı zamanda parlak bir yazardı, bir genç kız olarak matematik ve edebiyat kariyerini seçmekte uzun zaman tereddüt etti. Sonradan dinlenmek için Rusya'ya döndüğünde, kendi anıları üzerine yazdığı kitap İskandinav ülkelerinde basılmıştır. Bunun yayınından sonra Rusya ve İskandinavya'daki edebiyat kritikleri, Sonja'nın stil ve düşünce bakımından en iyi yazarlara eriştiğini söylemişlerdir.

Weierstrass elli yaşındaydı, matematiğe başladığı sıralarda kendisine hocalık eden Gudermann'ın yardımlarını unutmamıştı. Sonja, heyecanını saklamak için -bir şey elde etmek istediği vakit "kimsenin dayanamayacağı kadar fevkalade güzel gözlerini Weierstrass'ın görmemesi için"- geniş kenarlı büyük bir şapka giymişti. İlk görüşmelerinden itibaren Sonja'nın ciddi çehresi, Weierstrass'da iyi bir etki yaratmıştı; öğrencisinin matematikte yeteneğini öğrenmek için Königsberger'e mektup yazarak, genç kızın kişiliğinin gereken güveni verip vermediğini sordu. Aldığı heyecanlı cevap üzerine, Weierstrass, üniversite kurulundan, Sonja'nın derslerine kabul edilmesi iznini elde etmeğe çalıştı. Yanıt, "kesin ret" olunca, boş vakitlerinden ona ayırarak yetiştirmek istedi; ona her pazar, öğleden sonra kendi evinde ders veriyor ve haftanın başka bir gününde onun evine gidiyordu. İlk derslerden sonra Sonja şapkasını çıkardı, 1870 sonbaharında başlayan bu dersler, hemen hemen aralıksız olarak 1874 sonbaharına kadar sürdü, birbirlerini görmedikleri zaman mektuplaşıyorlardı. 1891'de Sonja'nın ölümünden sonra Weierstrass, çeşitli mektup ve büyük olasılıkla biriken matematik notlarıyla birlikte, Sonja'nın bütün yazdıklarını yaktı. Sonja son derece dağınık bir kadındı, arkasında bıraktıklarının çoğu parça parça, yahut cesaret kırıcı bir düzensizlikteydi;

halbuki Weierstrass ile hoş genç dostu arasındaki mektuplaşma -bunun büyük bir kısmı matematikle ilgili olduğu zaman bile- dostça hisleri açıklar, ilmi bakımdan, bu mektuplardan çoğunun büyük önemi olması muhtemeldi diyor Bell.

Sonja, Heidelberg'de iken, yine Rus asıllı bir kız arkadaşı, Bunsen'in laboratuvarında kimya öğrenmeyi çok istiyordu ama atlatılmıştı. Arkadaşı Sonja'nın sert kimyacı üzerinde ikna kuvvetini denemesini istedi.

Sonja şapkasız olarak Bunsen'a gider, onu arkadaşını öğrencisi olarak kabul etmeye ikna eder ama, Sonja gider gitmez Bunsen ne yaptığını fark eder. İlerde Weierstrass'a "Bu kadın beni yeminimden caydırdı..." diye yakınır. Weierstrass alıngan bir bekâr olan Bunsen'dan Sonja'nın tehlikeli bir kadın olduğunu işittiğinde, Sonja'nın iki yıldan fazla bir zamandan beri kendisinden özel dersler aldığını bilmeyen dostunun endişesiyle çılgınca eğlenir. Bunsen yıllardan beri yüksek sesle, hiçbir kadını, özellikle hiçbir Rus kadını laboratuvarının mabedine almayacağını söylemekteymiş...

Weierstrass bir gün Sonja'ya kendisinin önem verdiği yayımlanmamış çalışmalarından birini gönderir. Herhalde Sonja bu çalışmayı kaybetmiş olmalı ki, Weierstrass'ın mektuplarından anlaşıldığı gibi, hocası ne zaman bu meseleyi açmak istediye, Sonja bunu örtbas eder. Diğer taraftan Weierstrass'ın yayınlanmamış diğer çalışmalarına büyük bir özenle elinden gelen katkıyı yapar.

Sonja, 1874'te Göttingen'den "in absentia" (dışardan gelen öğrenciler) diploması aldıktan sonra dinlenmek üzere Rusya'ya döner. Aşırı çalışmalar ve uğraşlardan çok yorulmuştur, ama ünü kendinden önce memleketine ulaşmıştır bile. Weierstrass, bu ayrıcalıklı öğrencisine uygun bir çalışma yeri bulmak için bütün Avrupa ile haberleştiği sıralarda, Sonja, St. Petersburg'daki kibar alemlerde, havailikler içinde dinleniyordu; Weierstrass uğraşmalarından bir sonuç alamayınca, o zamanki akademik geleneğin tutuculuğundan tiksindir.

1875'de Sonja babasının ölümünü Weierstrass'a bildirir, fakat Weierstrass'ın taziyetine bile cevap vermeden, üç yıla yakın sesi sedası çıkmaz. 1878 Ağustos'unda Weierstrass göndereli çok olduğu için tarihini hatırlayamadığı bu mektubunu alıp almadığını Sonja'ya sorar: "Mektubumu almadınız mı? Acaba bana -sizin dediğiniz gibi- en iyi dostunuza, serbestçe güvenmenize acaba bir engel mi var? Bunu bana yalnız siz açıklayabilirsiniz..." Weierstrass, aynı mektubunda onun matematiği bıraktığı dedikodularını yalanlamasını rica eder. Weierstrass'ı ziyarete giden Rus matematikçisi Tchebicheff, onu bulamayınca Brichhardt'la görüşür ve Sonja'nın sosyete âlemine daldığını söyler.

Sonja Weierstrass'ın mektubuna, onun bedbaht ve hasta olduğunu bildiği halde cevap vermemişti. Kadınlığının matematik emellerine üstün çıktığı bu günlerde kocasıyla mutlu yaşamaktaydı. Weierstrass'a sonunda verdiği cevap ise aldatici idi. O, eşsiz dehasını anlatmakla bitiremeyen amatör sanatçılar, gazeteciler v edebiyatçıların adeta bir mabudesi olmuştu o zamanlar. Şayet normal bir hayat sürebilseydi kendi kafasına şekil veren adamı küçümsemek durumuna düşmeyecekti diye yazıyor Bell.

1878 yılında Sonja'nın bir kızı olur. Bu doğumla gelen dinlenme, onun zayıflamış matematik ilgisini yeniden uyandırır ve Weierstrass'a bir konu üzerine danışmak için mektup yazar. Weierstrass o konudaki yayınları araştırcağını bildirir. Sonja'nın kendisi bu kadar uzun zaman ihmal etmiş olmasına rağmen, Weierstrass ona her zaman yardıma hazırды. 1880 yılının Ekim ayında Sonja'ya yazdığı bir mektubunda söylediği gibi, yegane esef ettiği nokta, Sonja'nın uzun suskunluğunun kendisini onun yardımına koşmak fırsatından yoksun bırakmasıydı. "Fakat geçmiş üstünde durmayı sevmem, geleceğe bakalım" diye eklemiştir. Birtakım sıkıntılar Sonja'yı uyandırdı; o matematikçi olarak doğmuştu ve bir ördeğin sudan vazgeçemeyeceği kadar o da matematikten vazgeçemezdi.

1880 Ekiminde Sonja (otuz yaşında idi) bir şey danışmak için Weierstrass'a yazdı ve cevabını beklemeden Moskova'dan Berlin'e geldi. Sonja sarsılmış bir halde beklenmedik bir zamanda gözükünce, Weierstrass ona bütün gününü verdi. Herhalde Sonja'yı iyice paylamış olmalı ki, Sonja Moskova'ya döndüğü zaman, kendini öyle bir heyecanla matematiğe verdi ki, ne eğlence düşkünü dostları, ne de budala tufeyliler onu tanıyabildiler. Sonja Weierstrass'ın önerisi üzerine "kristal bir ortamda ışığın yayılması problemini ele aldı.

1882'deki yazışmaları öncekilere göre iki farklılık gösterir: Bir kısmı tamamen matematiğe aittir, diğer kısmı ise Sonja ile kocasının -bilhassa Bay Kowalewsky karısının zihinsel yeteneklerini gerektiği kadar takdir etmediğinden- birbiri için yaratılmış olmadıklarına aittir. Kocasının 1883 Mart'ında ani ölümüyle Sonja'nın aile problemleri biter. Kendisi Paris'te, kocası Moskova'da idi o sıralarda. Kocasının ölümü büyük bir yıkım olur, beş gün kendisini kaybederek yemek bile yemeden odasına kapanır, ama altıncı günde kendine gelip, kağıt-kalem isteyerek, matematik formüllerine dalar. Sonbaharda tamamen iyileşerek, Odesa'da toplanan bilimsel bir kongreye katılır. İsveçli matematikçi Mittag-Leffler sayesinde 1884 sonbaharında, 1889'da ömür boyu profesör olmak üzere Stockholm Üniversitesi'ne atanır. Weierstrass'ın, son zamanlarında duyduğu en büyük sevinci, en kıymetli öğrencisinin meziyetlerinin tanınmış olmasıdır. Sonja 1888 Noel arifesinde; bir katı cismin sabit bir nokta etrafındaki dönmesini açıklayan araştırmasıyla Fransız İlimler Akademisi'nin Bordin Ödülü'nü kazandı. Jüriye göre araştırmasının o kadar ayrıcalıklı bir değeri vardı ki, ödülün miktarı önce bildirilen 3000 franktan 5000 franga yükseltildi. Bu başarı üzerine Weierstrass'ın mutluluğuna diyecek yoktur. "Başarınızın beni ve kız kardeşimi ve buradaki bütün dostlarınızı ne kadar mutlu ettiğini söylememe gerek yoktur. Özellikle ben, gerçek bir mutluluk duydum, bu işten anlayanlar, benim sadık öğrencimin 'benim zayıf tarafımın' başıboş bir kukla olmadığı kararını ilan ettiler."

Sonja Satürn'ün halkası teoremi ile de uğraştı. Matematik fizikte, ikinci mertebeden kısmi türevli diferansiyel denklemler üzerindeki yayınlarıyla ünlü Fransız matematikçileri Darboux ve Hadamard'la Sonja Kowalewsky ismi de yer almaktadır. Bu büyük ödülün iki yıl sonra kısa süren bir hastalığın ardından 10 Şubat 1891'de Stockholm'de öldü. Weierstrass ise altı yıl sonra 1897'de öldü.

SOPHIE GERMAN (1776-1931)

Sonja Kowalewsky'den önce yaşamış Fransız hanım matematikçisi Sophie Germain'i anlatmak için, Kowalewsky'nin hocası Weierstrass'dan söz ettiğimiz gibi, bu defa bilimlerin kraliçesi matematiğin prensi Gauss'dan söz etmek gerekiyor. Almanya'nın Braunschweig şehrinde 1777'de fakir bir ailenin oğlu olarak dünyaya gelen Gauss, çocukluk çağında parlayarak, genç yaşlarında matematiğe kesinlik getirme ve yeni devir açma mertebesine erişir. O çağlardaki hocalarının ve onlar vasıtasıyla Braunschweig Dükü Ferdinand'ın destekleriyle büyük çalışmalar yapmak imkânını buldu. Esas konumuz Gauss olmadığı için onun için söylenmesi gereken güzel sözleri bir tarafa bırakarak; sadece şaheseri *Disquisitiones Arithmetica*'yı zikrelelim.

Gauss, araştırmaları için kendisine danışanlarla yazışmalarında, bilimsel ilişkilerinde çok yürekli davranırdı. Hiç görüşmemelerine rağmen, Sophie Germain'e bilimsel olarak gösterdiği ilgi, o devirdeki bir adam, üstelik bir Alman için eşine az rast gelinir bir olaydır diyor E. Bell. Fransız matematikçisi Sophie Germain (1776-1831) Gauss'dan bir yaş büyüktür. *Disquisitiones Arithmetica*'ya hayran olup, bundan ilham alan Sophie Germain, aritmetik üzerine bazı çalışmalarını Gauss'a mektupla göndermiş, fakat Gauss'un bir kadın matematikçiye olumsuz bir kanısı olabileceğinden çekinerek mektuplarında bir erkek adını, M. Leblanc'ı kullanmıştı. Gauss, bu mektupları derin takdir besleyerek mükemmel Fransızcası ile yanıtlıyordu.

Fransızlar Hannover'i işgal ettiklerinde, Germain, Gauss'a yardım etmek amacıyla M. Leblanc maskesini kaldırmak zorunda kalır. 30 Nisan 1807 tarihli mektubunda Gauss, Sophie'nin kendisi için Fransız Generali Petnety'ye gitmesine teşekkür ediyor ve savaştan acı acı yakınıyor, aynı zamanda eserlerinden dolayı Sophie'ye takdirlerini bildiriyor ve kendisinin sayılar teorisine olan derin merakını anlatıyordu. İştî Gauss'u en cana yakın bir şekilde gösteren bu mektuptan bir parça:

"... Mektuplaştığım M. Leblanc'ın -hiç tahayyül edemeyeceğim bazı şeyler hakkında bu mükemmel örneği vererek- birdenbire şu ünlü kişiliğe (Sophie Germain) dönüşmesini görmekle duyduğum hayreti size nasıl açıklayabilirim. Genellikle soyut bilimlere ve özellikle sayıların bütün gizemine karşı duyulan bu zevk pek ender olmakla beraber şaşılacak bir şey

değildir. Bu bilimin sihirli çekiciliği, ancak onun derinliklerine kadar inmek cesaretini gösteren kimselere kendini gösterir. Fakat bir kadın çetin araştırmalara girişince örflerimize ve düşüncelerimize göre erkeklerin karşısına çıkan güçlüklerden çok daha fazlasıyla karşılaşır. Buna karşın önüne çıkan engelleri aşmaya ve en karanlık noktalara kadar sokulabilmeyi başarır, bu kadında hiç şüphe yok ki, en asil bir cesaret, tamamıyla olağanüstü bir kabiliyet ve yüksek bir dehanın olduğu kanısına varmalıyız. Gerçekten, yaşamımda bana o kadar neşe ve zevk vermiş olan bilimin bu çekiciliğinin olduğu kadar, bilime onur vererek gösterdiğiniz ilginin imkansız hülyalar olmadığını hiçbir şey bu kadar çekici şüpheye meydan vermeyen bir şekilde kanıtlayamazdı". Gauss matematik sorunları üzerinde tartışarak devam ediyor mektubuna. Bu mektubun üst tarafına yazılan şu birkaç sözcük, üzerinde durulmaya değer. "bronsvic (Braunschweig), ce 30 Avril 1804 Jour de manaissance" (bu 30 Nisan benim doğum günüm).

Gauss'un arkadaşı Olbears'e 21 Temmuz 1807'de yazdığı bir mektup, genç kadına yapılan övgülerin sırf bir nezaketten ibaret olmadığını göstermektedir. "Langrange astronomi ve yüksek matematikle ilgileniyor, hangi asal sayılar için 2'nin kübik veya kuadratik bir rezidü (kalan) olduğu üzerine bir süre önce göndermiş olduğum iki deneme teoremini kanıtlanacak en güzel ve en zor teoremlerden ikisi olarak düşünmektedir; halbuki Sophie Germain bunun kanıtlarını bana gönderdi, bu kanıtların bir değeri olduğunu sanırım..."

Göttingen Üniversitesi Gauss'un Sophie için teklif ettiği fahri doktor unvanını vermeye vakit bulamadan Sophie Paris'te öldü. Yine oldukça genç yaşta ölen bu Fransız Hanım matematikçinin fizikten, analize ve soyut matematiğe geçişteki önemli katkılarını matematik tarihi yazmaktadır.

Bell, "Sophie matematikle uğraşan kadınlara kader tarafından verilen uğurlu bir isimdir, yeter ki hayatlarında geniş fikirli hocalara rastlamış olsunlar..." diyor. Kader beni de Türkiye'nin en büyük matematikçisi Cahit Arf'in öğrencisi yaptı, keşke bu temenni için S harfi yetmiş olsaydı diye düşünüyorum...

EMMY NOETHER (1882-1935)

Sonja Kowalewsky'den 30 yıl sonra doğan Emmy Noether'in modern soyut bilime katkılarını anlatmak için daha bilimsel bir yazı çerçevesi gerekir. Üniversite öğrenciliğim sırasında, rahmetli hocam Cahit Arf'in cebir ve ileri sayılır teorisi derslerinde Noether ismini çok duymuştum, ama kendisinin bir büyük hanım matematikçi olduğunu sonradan fark ettim; soyadının önündeki harflere dikkat etmemişim herhalde... Çünkü babası Max Noether (1844-1921) Almanya'da yaşamış, cebirsel fonksiyonlar teorisi, cebirsel geometride sayısız teoremleri ile tanınmış bir matematikçidir. Erlangen'de doğan kızı Emmy, önce Göttingen'de profesör olmuş, modern cebire önemli katkılarda bulunarak sayısız öğrenciler yetiştirmiştir. Topoloji ve ideal teorileri ve Galois teorisinin modern takdimi üzerindeki araştırmaları ile adını dünyaya duyurmuştur. 1933'de Yahudi olduğu için Alman Nazizmi'nden kaçmak zorunda kalarak, ABD'ye göç etmiştir. Yine orada önemli bir kolej olan Bryn Mawr College'de profesörlüğe başlamıştır. O da, oldukça genç ölmüştür. Daha uzun yaşasaydı matematik çok şeyler kazanacaktı.

Alman matematikçisi Landau'a göre Emmy, N. ailesinin başlangıç (orijin) noktasıdır. Bir hanımın yaşıtı erkekleri aşarak matematiğe büyük katkılar sağlamanın, matematiği seven hanımlara cesaret vermesini, örnek olmasını dilerim hep.

AÇIKLAMA

İTÜ Vakıf Dergisi 118-124 sayfalarda çıkan bu yazı, hocam tarafından bana verilmiştir. Daha sonra bunlar İnternet sayfalarında da yayınlanmıştır.

Bu defa Saygıdeğer Hocamı defalarca evinden aradım telefonu cevap vermiyordu. Hem hatırını sormak ve hem de bu yazını bu dosyaya koyacağımı haber vermek için.

Hocam ile 2002 yılında tanışmış birkaç defa bir araya gelip, sohbet etmiş anılarını dinlemişim.

Taşkılla Binasının girişte sağda Tarihi Mermer Yazıt

Cenâb-ı Hân Selim-i ma delet-kâr
Ki oldur merkez-i pergâr-ı dünya
Edüp takdim-i adlâ-yı mesâlih
Cihan-ı kıldı ma'mürüz-ze veya
Geçüp OKLIDES-i re'yi
Hikemde oldu EFLATUN'dan âlâ
Sezâdır olsa pâ-y-endaz-ı rahi
Kumaş-ı atlas-ı gerdûn-i hâdra
Mühimmat-ı umur-ı ceng-i yeksâr
ARİSTO gibi tedbir etti hakka
Edüp ez cümle ihya-ı fenn-i harbi
MÜHENDİSHANE bünyâd etti hâlâ
O suretde musanna ! kim görenler
Olur hayretle çün nâkş-ı heyûlâ
Kılup te'sis-i eskal-i mehâret
Binası oldu kıstas-ı temaşa
Bu mısra geldi bir tarih GALİP
Mühendishane-i nev-resm-i vâlâ

MÜHENDİSHANE KİTABESİ

Sultan III. SELİM (1789-1807) zamanında HASKÖY'de açılan ve Türkiye'de Mühendislik eğitiminin başlatıldığı kurum olan "MÜHENDİSHANE-İ BAHRİ HUMAYUN"un avlu kapısı üzerinde yer alan mermer kitabe Mühendishane binasının yıkılması üzerine, İstanbul Askerlik Dairesi Başkanlığı bahçesinde koruma altına alınmıştır.

İTÜ ile bağlantısından dolayı bu değerle belge İstanbul 1 nolu Kültür Koruma Kurulunun 20.03 1996 tarihli ve 7997 sayılı kararı ile İstanbul Teknik Üniversitesi (İTÜ) Rektörlüğü tarafından buraya taşınmıştır.

ELLİ YILIN ARDINDAN

MUSTAFA GÜR

Sağ olsun Mehmet Bildirici arkadaşım geçen elli yılda mesleğimle ilgili çalışma ve anılarımızdan bir parça yazmamı benden de rica etti. Şahsen büyük proje ve inşaatlara imza atmamış, bürokraside çok üst kademelere yükselmemiş ve özel sektörde büyük paralar ve mülkler kazanmamış olduğumdan sadece mütevazı meslek hayatımdan bazı bölümleri sevgili arkadaşlarımla paylaşmak istiyorum.

Mesleğimin ilk yıllarında atandığım İller Bankası Diyarbakır Bölge Müdürlüğüm vesilesiyle Güneydoğuyu, hayat şartlarını, insanlarını tanımak fırsatı buldum. Teknik eleman yokluğu ve büyük mahrumiyetlere ve zorluklara rağmen doğum yerim olan Antalya bölgesindeki bazı yerlerden önce Güneydoğu'nun tüm belediyelerini elektrik ve su ya kavuşturduk. Daha o yıllarda bölgeye ne yapıldıysa Devlet eliyle yapıldığını Bölge halkının genelde Dicle kenarına bir ağaç dikip önünde akan sudan bile sulamadığı acı gerçeğini gözlemledim.

Kıralık uydurma bölge binasının bir odasında yatıp kalktım, gece yarısına kadar eski genelgeleri okudum, muhasebe çalıştım, hem idarecilik hem mühendislik yapmaya gayret ettim. Kadrolarımı eş dost veya siyasilere torpili ile doldurmamaya, ancak mahrumiyete katlanarak çalışacak personeli almaya veya tutmaya gayret ettim. Gereksiz veya suçlu elemanları tasfiye ettiğimde üst makamların ve ilgililerin direnişleri ile karşılaştım. Gece sur içinden sur dışına giderken karanlıkta arkamdan gelip “beni nasıl cezalandırırsın” diye tehdit eden beli silahlı şoförle konuşarak yürümem, beni dövüp öldürebileceğini bildiğimi, ancak görevimden taviz veremeyeceğimi gerekçeleri ile anlattım. Sonuçta ikamet yerim olan bölge binası önünde elimi öpüp özür dileyerek ayrılması hatırımdan çıkmayan benzer olaylardan sadece biridir. Yine sendikaların güçlü olduğu o dönemde siyasi torpille önceden alınmış bir sürveyanın suçunu belgeleyip işine son vermem üzerine Genel Müdür'ün gönderdiği müfettişin tüm incelemeleri yapıp Bölgeden ayrılırken “Mustafa Bey, bunu söylemem yanlış ama söylemeden gidemeyeceğim. Mesleğin mühendislik olmasına rağmen bir personelci ve hukukçu gibi kuralları o kadar iyi uygulamışsın ki işlemde hiçbir hata bulamadım. Endişe etme, rahat ol ve yoluna devam et” deyişini unutamam. Bahse konu sürveyanın müfettiş raporu sonrası İzmir bölgesine tayin edilmiş olması da yurdumun başka bir gerçeğidir.

1971 başında “benden bu kadar” deyip Ankara Bölgesine Rasih Ağabey'in yardımcılığına tayinimi talep edip gelmem, 12 mart olaylarını yaşamam, personel kanununa geçiş dolayısı ile maaşımda azalma, geçim sıkıntısı, Konya dan gelen talep üzerine istifa edip ayrılma, Konya da bir şirketle SSK kredisiyle konut inşaatları ve 1977 başından itibaren tek başıma ufak yap-sat işleri meslek hayatımın sıradan işlerdir.

Marmara depremi sonra İzmit'teki deprem konutlarındaki kontrol şefliği görevim benim açımdan unutulmaz ve onurlu bir meslek anısıdır.

Yakın çevreme aşırı güvenme yanılığısı sonucu özel hayatımdaki büyük kayıplar ve yaşadığım deprem sonrası hayata tutunmaya çalışırken bir yakınımın torpili ile İzmit de Saddam'ın verdiği yardım petrolünün parasıyla yapılan Irak Hilal-i Ahmer Konutları İnşaatında müşavir firma olan Yüksel Proje de kontrol şefi olarak görev aldım. Çok ihtiyacım olmasına rağmen daha işin başında yaşım ve tepeden inme tayinim dolayısı ile kuşku ile bakanlara gubuzluk edip “işe adam lazımsa varım, adama iş veriyorsanız yoğum” dedim.

Yer teslimi yapılan konutların projesini ve araziye incelediğimde topografik yapının hiç nazara alınmadığını, üç katlı olan blokların çoğunda üçüncü katların bile yarmaya baktığını görerek çözüm aradım. Henüz şantiye kurulmadığından çalışmalarını yürüttüğüm (o zamanın İzmit mimarlar odası başkanı da olan) proje müellifinin bürosunda beni izleyen ve soruşturan bir müteahhidin yanıma gelerek bu işte kaç para aldığımı sordu. Rakam vermeden nedenini sormam üzerine “buradan ne alıyorsan iki katına gel bizimle çalış” teklifiyle karşılaştım ve ” bir çuval altın da versen burada verdiğim sözün sonunu getirmeden ayrılamam” cevabımla konuyu kapatıp yola devam ettim. Blok yerleşimlerini, bazı yolların yerini yani imar planını

toptan değiştiren alternatif çözümlerinden birini kabul eden idarenin sözlü onayı ile mutasavver imar planına göre aplikasyonları yapıp "İslim arkadan gelsin" diyerek işe başladık. İşlemleri bizzat takip edip binalar teslim edilmeden önce imar planını onaylattım.

Örneğine çok rastlandığı gibi müteahhidin işi alırken uzun atlaması, işi yeterince bilmeyen şatafatlı kadro ile yönetmeye çalışması ve sair sebeplerle % 80 mertebelerinde tıkanı ve iflas noktasına gelerek iş durdu. İşin vahamete gittiğini görerek yaptığım uyarıya ve yardımcı olma teklifime Müteahhit "Sen ne yardım edecekmişsin, sadece yaptığımızın karşılığını veriyorsun, falan inşaatta biz işin % 60'ını yaptığımız halde % 85 ini almıştık, bunu yapabilir misin" karşılığını verdi. Cevaben "kontrol olduğum bütün işlerde sadece yapıları verdim, yüklenici olduğum işlerde de sadece yaptığımın karşılığını aldım. Burada da böyle olmaya devam edecek" dedim ve yine de tarafsızlığımı bozmadan çalışmaya devam ettim.

İşin fesih noktasına gelmesi üzerine temlik ve haciz alacaklılarından büyükleri ile görüşüp şöyle bir öneride bulundum: "İş fasihe gidiyor, bu durumda elinize bir şey geçmez. Müteahhidin ölüsünden bir şey elde edemezsiniz. Eski alacaklarınızı dondurup bundan sonraki hak edişleri bana bırakırsanız ben yeni yaptıklarınızın bedelini ödeyerek işi bitiririm. Müteahhidin teminatı irat kaydedilmez ve yeni fiyat farkı kararnamesinden de istifade eder. Siz de işi teslim edip canlı kalan muhatabınızdan bir şeyler alabilirsiniz." Alacaklılar aralarında konuşup biraz daha detaylandırdığım projemi kabul ettiler. Müteahhide bana paraya sahip olacak bir güvenli adamla iş makinelerinden sorumlu birini vererek idareye teslim olmasını önerdim. İşveren ve amirlerim projemi onayladılar.

Aldığımız para kasasını benim odama koyduk. Çift anahtardan biri bende biri müteahhidin mutemet adamındaydı. Temlik sahiplerinin aldığı hak edişleri kasaya koyup şeffaf bir yönetimle yeni işlere harcadık. Bu arada bazı küçük alacakları da ödedik. İş yine Müteahhit adına yapıyorduk. İş gayri resmi olarak devir alırken üç aydır ücretlerini alamayan ve isyan halindeki işçileri topladım. Yeni çalışmalarının karşılığını hemen ödeyeceğimi, iş bitip giderken de tüm haklarını alacaklarını söyleyip el birliğiyle çalışma önerdim. Kabul ettiler. Sonradan en ufak bir gecikmede tersini yapmalarına rağmen "şefim birer aylığımız feda olsun yeter ki sen bizi ve kaç yıllık patronumuzu kurtar" diyenler bile oldu. Piyasa bir litre mazot ve bir torba çimento bile vermiyordu. Çağırıp konuştum."Alacaklarınızın tümünü ödeyemem ama yeni vereceklerinizin bedelini on beş gün içinde öderim. Eskilerden de kısmen ödeme yapabilirim. Çek ve senet veremem. Sadece söz verebilirim. İş devam eden taşeronların devamla işi bitirmesi halinde puan kazanır ve ödemelerde öncelik alır." dedim. Hatta büyük alacaklılardan çarkı çevirecek ilk sıcak parayı da alıp işe başladım. Sistem işledi. İdare anlayış gösterip bazı ilave işleri de müşterek tespit ettiğimiz taşeronlara verdi ve kazancını işe kattık. Fiyat farkı kararnamesinden faydalandık. İş bitirdik. Deprem bölgesinin en prestijli konutları olarak merasimle teslim ettik. Müteahhit iflastan kurtulup sonradan yurt içinde ve dışında işler yaptı.

Tabii ki işler burada anlatıldığı gibi kolay olmadı. Sistemi sağlam ayaklara oturtmak, çeşitli etkenlerden korumak, haciz tehditleri karşısında bunalan ve nakit talep eden müteahhidi yatıştırmak, hayati ufak taleplerini karşılamak, uzlaşma dışı olan büyüklü küçüklü alacaklıların talep ve tehditleriyle mücadele etmek kolay olmadı. Silahlı ciddi tehditler karşısında bu işe bakan Vali Muavinine giderek "**Caner Bey ben yukarıda şantiyede Fatih'in Kara Murat ı gibi çarpışıyorum. Ölürsem garanti şehit olurum. Ama sizin işiniz yarım kalır**" demem üzerine emniyet müdürünü arayışı ve işin sonuna kadar(takriben 2 ay) her gün bir polis ekibinin şantiyeye gelerek "Şefim bir emrin var mı" diyerek etrafa göz dağı vermelerini ve bu sayede kısmen rahatlamamı unutamam. (Üzeyir Garih'in öldürülmesinden sonra dönüp geriye baktığımda deli cesaretimden dolayı tüylerimin ürperdiğini de itiraf ediyorum.) Bölgede 4500 civarında konutun kontrolü olan Müşavir firma Yüksel Proje Genel Müdürü ve Yönetim Kurulu Başkanının bölgeye gelişlerinde benim şantiyemi ziyaret edişleri ve giderken beni kucaklayıp "Senin burada olman bizim için büyük kazançtır, teşekkür ederiz" deyişleri meslek hayatımın onurlu hatıralarındandır.

Altmış yaşından sonra öğrendiğim kural şudur: **nüfus cüzdanı, dürüstlük ve başarı kötü sicildir.** Bu kuralın işlediğini çok örnekle yaşadım. Her şeye rağmen mesleğimi çok seviyor ve imkan buldukça aktif çalışıyorum. Bu satırları yazdığım günlerde Konya'da büyükçe bir

Lise inşaatının şantiye şefliğini yapmaktayım ve geceleri sabaha doğru sabah olsa da bir işe gitsem diye pencereden gökyüzüne bakıyorum. 65 yaşından sonra bilgi çağına uymaya çalıştım. Oto-CAD, İde-CAD, SAP 2000, ETAPS öğrendim. Bulursam proje de yapıyorum. Projede de iddialıyım. Meslek hayatımda en çok gurur duyduğum konu sorumlu olduğum hiçbir betonun bensiz dökülmemiş oluşudur. **"Her beton bir meydan muharebesidir"** sözü bana ait bir slogandır.

İşte böyle sevgili arkadaşlar. **Büyük işler yapamasam da, büyük paralar kazanamasam da mesleğimdeki küçük işleri severek ve ciddiye alıp bütün gücümle yüklenerek yapmayı kendi açımdan başarı sayıyor ve mesleğini sevmeyen başka sevdiği bir iş yapсын diyorum.** Sevgilerle.. 25 Nisan 201

Mustafa GÜR

İnş.Yük.Müh.

6663 MUSTAFA GÜR (Gazipaşa Antalya 1939)

1939 yılında Antalya Gazipaşa ilçesinde doğdu. 1957 yılında Antalya Lisesi'nden, 1962 yılında İTÜ İnşaat Fakültesi'nden mezun oldu. Burs aldığı Türkiye Atom Enerjisi Kurumu mesleğiyle ilgili iş veremediğinden mecburi hizmetini devrettiği İller Bankası'nda işe başladı. Askerlik görevini Topçu Okulu'ndan sonra Merzifon Hava Üssü'nde mesleki konuda yaptı.1966-1971 yılları arasında geçmişte genellikle sürgün yeri olan Diyarbakır'da gönüllü olarak İller Bankası Bölge Müdürlüğü görevi yaptı. Bu vesile ile bölgeye bağlı Diyarbakır, Urfa, Mardin, Siirt, Bitlis, Van Hakkâri illeri ve ilçelerini tanıma ve (ilk yıllar köprüsü olmayan Dicle Nehri'ni Cizre de salla geçerek ve zamanın Belediye Başkanı'nın bile evinde tuvalet olmayan Şırnak ta gerektiğinde geceleyerek) hizmet etmeye çalıştı. 1971 yılında istifa edip Konya da bir şirketle,1977 başından itibaren de kendi adına bina inşaatlarıyla meşgul oldu. Halen aktif olarak çalışmakta ve iş bulabildiğinde statik projeler, şantiye şefliği ve kontrollük görevleri yapmaktadır. İMO Konya Şubesi'nin aktif olan en eski ve hiçbir mesleki seminer ve aktiviteyi kaçırmayan en faal üyesidir.

Eşi Hale Gür dır. Oğlu Gürhan Gür (1972) Bilkent Üniversitesi Bilgisayar Bölümü mezunu olup beş yıllık ABD Microsoft çalışmasından sonra halen İzmir de çalışmakta ve tek torun Alâra'yı okutup büyütmeğe gayret etmektedir. Kızı Nilhan Gür (1976) İTÜ mezunu Endüstri Mühendisi olup İstanbul da arkadaşlarıyla kurdukları bir bilgisayar yazılım şirketinde çalışmakta ayrıca hobi olarak başladığı su altı dalışlarında profesyonel hoca ve rehber olarak dünyanın çeşitli denizlerine dalmakta, Güney Afrika da köpek balıkları ile yüzmekte ve su altı resimleri çekmektedir.